

ЗЕЧЕВИЋИ у Виницкој

Зечевићи и Саичићи припадају ужој групи Брајотића, названа тако по њиховом претку чувеном јунаку Брајоти Комненову. Брајота је живио на 11. кољену и према предању имао је 5 синова: Јован, Тадија, Ђуро, Бојо, Вук и Петар (10. стр. 3, 11. стр. 25). Најмлађи брат Вук није имао породе, а од остале браће су постала бројна братства: Зечевићи, Саичићи, Масловарићи, Дубаци, Јочићи, Петрићи и Јованчевићи и Губеринићи са својим огранцима (Фатићи, Туровићи, Лепосавићи, Нововићи, Ђерковићи, Вуковићи, Целићи и др.). Истакнути предак ове групе и чувени јунак свога времена био је Вук Брајотић. Прославио се у многим борбама са Турцима и Климентима и опјеван у више народних пјесама. Посебно се истакао у побједоносној борби Васојевића против Турака и Братоножића на челу са попом Ракетићем. У тој борби он је посјекао главног заповједника велике турске војске Мустај - пашу Мухмудбеговића. То мјесто је названо Бегова Клисуре. Он је био симбол јунаштва и побједа па се по предању и народним пјесмама понекад за њега везују догађаји који су се збивали и у другом времену.

Братство Зечевића је од најбројнијих не само у огранку Миомановића, већ и у племену Васојевића, па и шире. У братству је очувано предање које говори о његовом поријеклу, настанку и развоју и прецима све до родоначелника племена Васа. Велики допринос одржавању братственичке традиције дали су истакнути братственици Вучић и његов отац Вучета, од којих су и др. Р. Вешовић и други истраживачи узимали податке. Вучић је живео у Матешеву. Имао је изванредну меморију и брижљиво је чувао и сређивао податке предања о братствима племена и шире. Дио тога је изнио у брошури "О племену Васојевића и братственицима Зечевића", штампаној у Матешеву 1985. године. Умро је почетком 1985. године у дубокој старости.

Назив Зечевићи дошао је по њиховом претку који је због брзине назван Зеца (Рам-Зеца). Др Р. Вешовић пише да је он на једном љетњем сабору у планини на брзину ухватио зеца, а Вучић Зечевић да је, уз опкладу са чобанима, ухватио овцу - двиску, која, одвојена, трчи ка свом стаду. Тако су овог претка прозвали Зеца, а његове потомке Зечевићи. О којем се претку ради нема прецизних података. Међутим, то би могао да буде Тадија или његов син Нико, пошто се од њих намножило ово братство.

Највећи број Зечевића живи у Виницкој и Лијевој Ријеци, али их има и у другим мјестима Црне Горе, Србије, Босне као и другим дијеловима Југославије. Већина њих води поријекло од Тадије Брајотина, односно од његовог сина Ника (види шему). Од Никовог сина Савића и унука Радоја су Зечевићи који живе у Лијевој Ријеци, Матешеву, Врањештици и они у Мељаку код Пљеваља. Од другог Никовог сина Симона и унука Радосава је највећи дио Зечевића у Виницкој. У Ближој родбинској вези сматрају се и Зечевићи у Никшићкој Жупи, Бањанима и Невесињу, они у Србији код Светозарева, у Грузи - селу Гунцати, затим Малишићи код Пећи, као и два мања огранка у Виницкој (Асановићи и Бекићи).

Према предању Зечевића из села Југовићи у Никшићкој Жупи, они као и Зечевићи у Бањанима и Невесињу, потомци су њиховог претка Трипка, који је живио на 8 кољену у Веруши - Лијева Ријека. Његова три сина: Иван, Јован и Вуко су се у првој половини 18 вијека, због убијства Турака, одселили преко Роваца и то: Иван у Невесиње, Јован у Бањане и Вуко у Никшићку Жупу. Од њих су се развила ова три братственичка огранка. Неки Вукови потомци су се селили у Босну и Србију. Тако су од њих: Зечевићи католичке вјере код Брчког, неки Зечевићи код Крагујевца и Милошевићи у селу Волујица код Ужица. Према предању Зечевића из Бањана њихов најстарији, познати предак је Марко, а Вучић Зечевић говори да је то био Никола.

Зечевићи у Шумадији око Грузе и Светозарева су потомци Мулете Стефанова. Стефан је припадао шестом кољену братственичких предака (о старијим прецима до Тадије нема података) и живио је у Лијевој Ријеци. Његов син Мулета се преко Виницке и Метохије одселио у Шумадију и од њега су постале бројне породице које тамо и данас живе. Његов унук био је Миливоје Зечевић, пуковник српске војске на Солунском фронту и армијски ђенерал у војсци Краљевине Југославије. Други син Стефанов - Асан остао је да живи у Виницкој, гдје се развио један огранак Зечевића.

У селу Црни Луг код Пећи живи око 20 породица Малишића, који се такође сматрају потомци Тадије Брајотина. Претпоставља се да је тамо одселио други Симонов син и да су се они касније, према неком од својих предака, прозвали Малишићи. У ближим су родбинским везама са још једним огранком Зечевића (Бекићима) у Виницкој, са којима су одржавали и братственичке везе. Зечевићи у Пешцима су такође потомци Тадије Брајотина. Они у свом предању помињу претка Вукајла, али не знају на којем кољену је живио. Овај предак је прво био настањен у селу Коњусима, а затим се преселио у Пешца. У Коњусима се и данас једна парцела назива Вукајлова комперина.

Зечевића има још у Србији око Тополе, Чачка, Ужица и др. Има и неколико села која носе назив Зечевићи (у Моровићком крају, у Долини Ибра и код Сјенице). У Босни Зечевића има око Фоче (муслимана и православних) за које се сматра да су тамо остали када су некада гонили стоку на пашу. Има их код Босанског Брода, у Свилаји код Санског Моста, код Задра, у Истри и др. Већина њих сматрају да потичу из племена Васојевића, али немају ближих података о својим старијим прецима и заједничком претку Зечевића у Васојевићима. У селу Збориште код Босанског Брода сада живи око 40 породица Зечевића. Код њих је сачувано предање по подацима Димитрија Зечевића службеника у пензији у Београду, борца НОВ-а, да се њихов предак Димитрије, који је живио на 5 кољену, са својим братом Војом доселио у ово мјесто из беранског краја, откуда су побјегли пошто су убили Турчина. У овом мјесту добио је од аустријских власти земљу (претежно под шумом) и крчећи шуму његова породица и потомци створили су велика имања и ту се окућили и намножили. У селу Козице (засеок Грачаница) код Санског Моста такође има око 40 домаћинстава Зечевића. Они мисле да су тамо доселили из Херцеговине или Црне Горе.

По Србији, а вјероватно и другим крајевима, има Зечевића, Васојевића који су презиме промијенили према имену или надимку неког ближег претка. Породица Дилпарић из села Букови код Новог Пазара потиче од Зечевића. Њихов предак Љубисав Зечевић се доселио из Васојевића. Како се дуго није женио, а био богат и разметао се новцем - парама, назвали су га Дилпарић, а његове потомке Дилпарићи. Податке је саопштила снаха Вукоте Вукићевића из те породице. И породица Јована Зечевића у селу Ручићи у Рудничком крају, по њему се прозвала Јовановић. Он се из Васојевића доселио прво на Пештер - село Зечје Поље, а одатле у Руднички крај, где је дошао на женино имање. Ту је примио и женину славу Ђурђев-дан, а своју Аранђелов-дан задржао као прислужак. Његов син Благоје прозвао се по оцу Јовановић, а као успомену на братство Зечевића потомци су задржали надимак Зеџ.

Зечевићи се помињу и као старосједелачко становништво. Светозар Томић у етнографској студији о Бањанима и Пиви пише да су се Зечевићи, крајем 14. или почетком 15. вијека, послије боја на Косову, из Метохије или са Косова доселили прво у Зету, а затим у Косијере, у Катунску Нахију. Одатле се један дио одселио у Книнску Крајину, потом се неки вратили и населили се у Бањанима. Неки од њих су се касније селили у Пиву и од њих су Аџићи у селу Лисини. (12 стр. 355-357 и 482-483). Према томе вјероватније је да су Зечевићи у Бањанима и они код Книна и Бенковца њихови потомци.

Највећи број братственика, у Виницкој су потомци Радосава, сина Симонова и унука Тадије Брајотина (Рам Зеца). У Виницку се доселио са 4 сина: Савић, Милован, Станиша и Панто. Досељавање је могло да буде око половине 18. вијека, јер је Радосав живио на 7. кољену, а доселио се са одраслим синовима. По једном предању они су се у Виницку доселили директно из Лијеве Ријеке са мјеста Грби До (1 стр. 55, 4 стр. 108 и 109). Међутим, у братству је више одомаћено предање по којем су они у Виницку дошли преко Пећи и Лозне. По тим подацима Радосав се у Пећ доселио са 5 синова. Пети син се звао Ђуро. Ту им је паша у Пећком пољу дао кућу и имање да га, као чипчије, обрађују, а Ђура је примио у своју пратњу. Упозорио их је да се не смију показивати као Срби и дао им је турска имена и то: Савићу-Гале, Миловану-Бећо и Станиши-Тафа (Тафил). Панто је био још дијете па му нијесу мијењали име. По првој варијанти (директно досељавање из Лијеве Ријеке) Савић, Станиша и Милован су ова имена узели приликом боравка у Босни (међу муслиманима), гдје су преко зиме бивали са овцама на зимовнику. Панто није хито да мијења име па је имао више незгода. Радосав са синовима се на пашином имању добро и брзо окућио, а и паша је њима био задовољан. Добро се снашао и Ђуро у пашиној пратњи. Био је физички лијепо грађен, а уз то послушан, па га је паша заволио и свуда са собом водио. То је изазвало љубомору код осталих пратиоца па су га убили. Четворица су га позвали у „шетњу” и набили на колац на мјесту званом Пијесак. Радосав је тајно дознао ко су његове убице, па су он и остала 4 сина убили четворицу крвника и тако осветили сина и брата. Због тога су морали да напусте кућу и тешко стечену имовину и одсеље у Лозну, код бега Ђоровића. Ђоровићи су имали свој беглук и у селу Виницкој, па су их ту населили. У Виницкој је тада било неколико кућа старосједелаца, а Виницко поље је било обрасло грмљем. Настанили су се на Крштаници и за кратко вријеме су, крчењем, проширили имање и добро се окућили. Када је бег дошао у Виницку да их обиђе био је задовољан њиховим радом и пошто нијесу били ожењени понудио им је дјевојку. То је била ћерка попа Поповића коју је он на самрти оставио бегу у аманет, да је подњиви, али да је не потурчи. Њом се оженио најстарији Радосављев син Гале. Дјевојка је била лијепа и добра. Звали су је „цар-Госпава” (цар жена), а уз то је имала и богат мираз. Послије тога су се појенила и остала браћа, али су још дуго остали у заједници. То је, у том времену, била једна од највећих и најбогатијих задруга у том крају.

Од 4 Радосављева сина: Савић (Гале), Милован (Бећо), Станиша (Тафа) и Панто, као и два рођака Асан и Шћепан, који су се касније доселили, намножиле су се бројне породице. Данас од њихових потомака укупно има око 255 домаћинстава са око 895 братственика 453 мушкараца и 442 жене, од којих у селу живи око 47 домаћинство са 172 чланова. Ови, бројни братственици се по ужој родбинској вези сврставају у огранке ("трбушчиће"), који се по имену или надимку ових предака називају:

- Галевићи,
- Бећовићи,
- Тафићи,
- Макетићи,
- Бекићи,
- Асановићи

ГАЛЕВИЋИ

Најстарији Радосављев син Савић, назван Гале, последице очеве смрти живио је заједно са браћом и био старјешина ове велике задруге. Када су се браћа издијелила он се са својом породицом населио на Пољанице.

Имао је 3 сина: Драгић, Сајко и Пала, од којих је овај братственички огранак, који данас има око 74 домаћинстава са око 259 члана (131 женских и 128 мушка). У селу живи 15 домаћинстава са 47 чланова.

ПОТОМСТВО ДРАГИЋА ГАЛЕВА

ДРАГИЋ је имао два сина: Милића и Антонија, па се њихови потомци називају Милићевићи и Антонијевићи.

МИЛИЋЕВИЋИ - МИЛИЋ је био истакнути братственик и сељанин. Био је космат па су га по том звали Милић-Гале. Имао је 6 синова: Гавро, Илија, Јован, Милоња, Богдан и Мина.

ГАВРО није имао породе, па је усвојио синовца Јагоша.

ИЛИЈА такође није имао потомства.

ЈОВАН-ВАТЕ (1850-1946), земљорадник. Супруга - Новка Лалић. Синови: Иван и Миљан. Кћери: Цага удата Вукићевић, Горда Мијовић, Миросава Миковић и Мируша Чукић.

ИВАН-ЛИЛОМАН (1876-1956), земљорадник. Прва супруга - Тода Нововић, домаћица. Синови: Батрић, Савић и Млађен. Кћер - Мика, удата Радевић. Друга супруга - Стамена Голубовић, домаћица. Син - Милић.

Батрић (1900-1943), дипломирани правник, начелник среза. Супруга - Милена Лутовац, домаћица. Синови: Момчило, Александар и Сретен. Кћери: Наталија, удата Секуловић, Персида Пешић и Оливера Ђулафић.

Др Момчило (1935) историчар, професор факултета. Супруга - Дубравка Крамарић, наставница. Син - Батрић. Кћер - Ана. Живе у Београду.

Мр Александар (1936), математичар. Супруга - Гордана Зурнађиу, професор. Кћери: Александра и Ксенија. Живе у Београду.

Савић. (1902), земљорадник. Супруга - Станка Бојовић, домаћица. Син - Радоје. Ђерке: Драгица и Полексија, удата Кораћ.

Радоје (1939), судија. Супруга - Радмила Живаљевић, службеница. Синови: Иван и Горан. Живе у Иванграду. Са њим живи и отац Савић.

Млађен (+1935), матурант. Без потомства.

Милић. (1922-1974), земљорадник. Супруга - Зорка Фемић, домаћица. Живи у Винојкој. Синови: Мило, Милош и Веселин. Кћери: Миланка (умрла 1991) и Олга - удата Вукић.

Мило (1950), дипломирани економиста. Супруга - Нада Шћекић, службеница. Синови: Жељко и Милић. Живе у Бијелом Пољу.

Милош (1951), службеник. Супруга - Јелена Бошковић, службеница. Кћери: Андријана и Драгана. Живе у Бијелом Пољу.

Веселин (1963), дипломирани инг. технологије. Живи у Београду.

МИЉАН (1891-1973), земљорадник. Супруга - Мара Јањић-Бисмиљак, домаћица. Синови: Милија, Мирко и Петар. Кћер - Радосава.

Милија (1923), службеник. Супруга - Дара Нишавић, домаћица. Син - Слободан. Живе у Иванграду, Кћери: Нада, удата Вучетић и Љиљана.

Слободан (1957), радник. Супруга-Љиљана Божовић, трговац. Синови: Александар и Мирко.

Мирко (1926-1944), земљорадник. Без порода.

Петар (1928), земљорадник. Супруга - Љубица Ђерковић, домаћица. Син Предраг (Рајко). Кћер - Ружа, удата Вујошевић.

МИЛОЊА (+1924), земљорадник. Супруга - Анђа Анђић. Синови: Михаило и Милан. Кћери: Јека, удата Марјановић и Рада Јоксимовић.

МИХАИЛО-БАЈКО (1885-1966), земљорадник. Супруга - Рака Ђеранић, домаћица. Синови: Сајко, Марко и Маријан. Кћери: Роса удата Пешић, Златана Божовић и Достана Чечовић.

Сајко (1905-1989), учитељ. Супруга - Стефанија Стојкановић, учитељица. Живјели су у Пожаревцу. Син Зоран. Кћер - Љиљана, удата Пешић.

Зоран (1931), наставник. Супруга - Оља Дамјановић, службеница. Син Горан. Кћер - Ивана. Живе у Смедереву.

Марко (1914-1985), друштвено-политички радник. Супруга - Љубица Зечевић (Макетић), домаћица. Живи у Иванграду. Синови: Драган и Веселин. Кћери: Славица, удата Бољевић, Горица Делетић и Зорица Раичевић.

Драган (1946), службеник. Прва супруга - Славица Анђић, службеница. Кћер - Тања. Друга супруга - Драгица Милић, радница. Син - Предраг. Кћерка - Сања. Живе у Београду.

Веселин (1947), дизајнер. Супруга - Милица Обрадовић, дипл. правник. Синови: Марко и Милан. Кћер - Ана. Живе у Пешцима.

Маријан (1917), радник. Прва супруга - Радосава Мартиновић, домаћица (умрла). Синови: Милош, Михаило (Њемко) и Бајо. Кћер - Коса, удата Чукић. Друга супруга - Милева Ђукић, домаћица (умрла). Синови: Момчило и Слободан. Са трећом супругом Милевом Раичевић живи у Виницкој.

Мр Милош (Мићо) (1943), географ. Супруга - Радица Ђирић, службеник. Синови: Михаило и Владо. Живе у Београду.

Милоња (Њемко) (1945), службеник. Супруга - Љиља Четниковић, службеница. Кћер - Ивана. Живи у Београду.

Бајо (1949), возач. Супруга - Милица Саичић, домаћица (разведени). Син - Бранко. Живе у Београду.

Момчило (1955), службеник. Супруга - Љиља Влаић, дипл. фармацеут. Син - Маријан. Кћер - Милева. Живе у Титограду.

МИЛАН - Тоска (1894-1951), земљорадник. Супруга - Новка Нововић, домаћица. Синови: Милован и Борисав. Кћери: Милева, удата Голубовић, Деса Јоксимовић, Перса Гроздановић и Бранислава и Јулка у Сарајеву.

Милован (Мишо) (1926), официр ЈНА. Супруга Гордапа (Босанка), домаћица. Синови: Миодраг (Брацо) и Александар. Кћери: Славица и Снежана. Живе у Ужицама.

Миодраг (1953), службеник. Супруга - Зденка (Босанка). Син Владимир.

Борисав (1932-1989), возач. Супруга - Милка Рачић, домаћица. Синови: Предраг и Милан. Живе у Виницкој.

Предраг (1963), студент. Супруга - Вера Ђеранић, домаћица. Син - Борисав.

Милан (1966), радник. Супруга - Славица Голубовић, домаћица.

БОГДАН пети син Милић-Гала се окућио на Вровима. Супруга -Милица Геранић, домаћица. Синови: Радош, Милош, Милорад, Јагош и Светозар. Кћер - Аница, удата Влаховић.

МИЛОШ (+1915) и **РАДОШ** (+1913) су без порода.

МИЛОРАД (1898), земљорадник. Био је одсељен на Бор. Супруга -Милена (Миља) Марјановић, домаћица. Синови: Гаврило, Аврам и Милош. Кћери: Дара, удата Голубовић и Боса

Гаврило (1924-1991), радник. Прва супруга - Дара Марковић, домаћица (разведени). Синови: Милован, Дејан и Слободан. Кћери: Гина, удата Браидић, Зорица, Лидија Јосиповић и Љиља Никић. Са другом супругом Ружицом Молнар Гаврило је живио у Београду.

Милован (1950), професор. Супруга - Миланка Кастратовић, медицинска сестра. Син - Славиша. Кћери: Ана и Ивана. Живе у Херцег Новом.

Дејан (1955), студент. Супруга - Љиљана Секулић, медицинска сестра. Синови: Брајан и Даниел. Живе у Иванграду.

Слободан (1966), медицински техничар. Супруга - Нада Спасић, хемијски техничар. Син - Никола. Живе у Београду.

Аврам (1925-1968), сељак. Супруга - Росанда Бабовић. Живио је у селу Луге.

Милош (1937), службеник. Супруга - Милева Пулетић, радница. Синови: Димитрије и Зоран. Живе у Иванграду. Кћер - Снежана, удата Чукић.

Димитрије (1962), службеник. Супруга - Горда Петровић, службеница. Син - Никола. Кћер - Дијана.

ЈАГОШ (1899-1945), земљорадник. Супруга - Стевка Мердовић, домаћица. Син - Данило. Кћери: Марија, удата Круљ, Данојла Зечевић (Макетић) и Љубица Рудић.

Данило (1930), учитељ. Супруга - Савета Барјактаревић, службеница. Синови: Дарко и Жељко. Кћер - Данијсла. Данило са супругом и ћерком живе у Иванграду.

Жељко (1957), службеник. Супруга - Иидира Махмутовић, службеница. Кћери: Жељана и Бојана. Живе у Сарајеву.

Дарко (1962), службеник. Супруга - Марина Јовичић, службеница. Син - Дејан. Живе у Ровиљу.

СВЕТОЗАР - Цветко (1903-1978), земљорадник. Супруга - Драга Обрадовић, домаћица (умрла). Син - Радош. Кћери: Јелисавета (Савета), удата Гарчевић, Стануша (Тана) Кораћ, Милица (Мика) Радичевић, Миланка Гарчевић, Александра (Ружа) и Мара Богавац. Са другом супругом Јеленом Пешић није имао порода.

Радош - Домо (1944), радник. Супруга - Јулка Цимбаљевић, домаћица. Синови: Милош и Светозар. Кћери: Дијана и Драгана. Живе у Виницкој. Са њима живи и сестра Ружа.

МИНА, шести син Милић-Гала, последије деобе се населио на Рудом Брду. Са супругом Станом, рођ. Дашић, имао је синове: Голуба (умро као дијете), Николу и Никодина.

НИКОЛА, земљорадник. Одмах по завршетку првог свјетског рата одселио је из Виницке и окућио се у Затону. Супруга - Милица (родом из Речина), домаћица. Синови: Миљан и Милосав. Кћер - Даница, удата Чампар.

Миљан (1900-1977), земљорадник. Страдао у саобраћајној несрећи у Затону. Супруга - Стевка Петрић, домаћица. Синови: Владимир, Љубо, Нико и Милосав. Милосав живи у Швајцарској, а остали у Затону (Подубље). Кћери: Магдалена, удата Куч, Марија Смолковић, Милица Корач, Савка Куч и Љубица (Вера) Јокић.

Владимир (1927), земљорадник. Супруга - Дмитра Фемић, домаћица. Син - Момчило (ожењен и имају ћерку Драгану). Кћери: Милена, удата Даниловић, Радмила Петровић, Стоја и Биљана. Живе у Затону.

Љубомир (1933), радник. Супруга - Ружа Кораћ, домаћица. Син - Дојчило. Кћери: Весна, Горица, удата Вукадиновић, Сенка и Сања.

Велимир (Мико) (1941), радник. Супруга - Милена Шћекић, домаћица. Синови: Никола, Никодим и Срђан. Кћер - Светлана, удата Ковијанић.

Милосав (1953), радник. Супруга - Љиљана Јаковљевић. Живе у Швајцарској.

Милосав (1913-1945), земљорадник. Прва супруга - Миља Адамовић, домаћица. Кћерка - Милијана, удата Кораћ. Друга супруга - Кока Вујошевић, домаћица. Кћери: Јасна и Сања.

НИКОДИМ (+1912), земљорадник. Супруга - Милосава Букмира, домаћица. Син Миомир (рођен као посмрче).

Миомир (1912), службеник. Супруга - Милијана Ђеранић, домаћица. Живе у Виницкој. Синови: Видак, Властимир, Владимир, Војислав и Вукашин (Вуко). Кћер - Вера, удата Лабан.

Видак (1948), радник. Супруга - Драгана Рашовић, радница. Син - Александар. Кћер - Виолета. Живе у Њемачкој.

Властимир (1949), радник. Прва супруга - Рајна (Босанка), (разведени). Кћери: Тања и Милијана. Друга супруга - Снежана (Србијанка), радница. Кћери: Сандра и Нина. Живе у Њемачкој.

Владимир (1950), радник. Супруга - Горица Лабан, радница. Син - Никола. Кћер - Бојана. Живе у Њемачкој.

Вукашин (1956), радник. Супруга - Славица Бакић, домаћица. Син - Иван. Кћер - Јелена. Живе у Виницкој.

АНТОНИЈЕВИЋИ-АНТОНИЈЕ, други син Драгића Галева, имао је 3 сина: Вељо, Ристо и Зарија и кћер - Стану, удату у Лубнице у Пешића.

Настанио се у Љуте на Вртијељци. Када су се синови раздијелили Вељо и Ристо су се окућили на Печенице. Када им је Виницка ријека, за вријеме поплаве 1896. године, порушила и однијела куће, Вељо се настанио на Караџи, а Ристо на Гробљаче. Зарија је остао да живи у очевој кући, а касније се замјеном земље са Милићевићима, настанио на дно села на Лужњачи.

ВЕЉО је имао сина Милоша и кћер - Стаку удату у Раичевића.

МИЛОШ (1873-1936), земљорадник. Супруга - Аница Кићовић. Синови: Илија, Андрија, Миливоје и Ника. Кћер - Бела (умрла као ђевојка). Били су пресељени у село Витомирица у Метохији.

Илија (1895-1964), земљорадник. Супруга - Лепосава Тодоровић, домаћица. Живјели су у Витомирицу. Синови: Светозар и Миодраг (страдали у саобраћајној несрећи) и Миомир, кћер - Милијана.

Миомир (1939), радник. Супруга - Ангелина Таленић. Кћери: Весна и Биљана. Живе у Новом Саду.

Андрија (1900-1958), радник, столар. Био је насељен у селу Витомирица, а после овог рата је остао да живи у Виницкој. Супруга - Пољка Малишић, домаћица. Синови: Милан, Милић, Драгић и Драгутин. Кћер - Радмила (Мара), удата Радуновић.

Милан (1933), официр ЈНА. Супруга Ана (Хрватица), службеник. Живе у Загребу.

Милић (Мићо) (1935), радник. Супруга - Дара Лаиновић, домаћица. Син - Миливоје. Живе у Виницкој. Кћери: Анка, удата Нововић, Слободанка Ђеранић, Стаменка (Лена) Ђалов, Валентина (Нина) Лукић, Весна Петровић и Сања.

Драгић (Драшко), (1943), наставник. Супруга - Добрила Благојевић, службеница. Синови: Андрија и Милош. Кћер - Александра. Живе у Смедереву.

Драгутин (Даго) (1949), дипл.инг. агрономије. Супруга - Оливера, службеница. Синови: Бојан и Никола. Живе у Зрењанину.

Миливоје (1908-1991), официр ЈНА. Прва супруга - Милева, домаћица (умрла). Син Владимир. Друга супруга - Рада. Син - Зоран. Кћери: Нада и Љубинка, удата Петричевић. Син - Владо. Живи у Скопљу, а остали у Титограду.

Владимир (1940), дипл. грађевински инжињер. Супруга - Луиза (Македонка). Синови: Дејан и Жарко. Кћер - Биљана.

Зоран (1962), службеник. Супруга - Душка Делић. Син - Александар. Кћер - Александра.

Ника (1911-1978), службеник. Супруга - Дара Радојевић, домаћица. Син - Миодраг.

Миодраг (Драган) (1957), техничар. Супруга - Нађа Шедива, дипл. грађевински инжињер. Кћер Мирјана. Живе у Чешкој.

РИСТО (умро у току првог свјетског рата од "шпањолке"). Супруга - Јела Шуњевић. Синови: Михаило, Драгић, Миљан и Милија. Миљан и Миља су такође умрли за вријеме аустријске окупације "гладних годииа". Кћери: Јелисава, удата Марсенић и Јелица Чукић.

МИХАИЛО-ЛАБО (1885-1944), земљорадник. Супруга - Јелисава (Јека) Ралевић, домаћица. Синови: Радосав и Радомир. Кћери: Рада (умрла од 13 година), Даница (Дана) и Рабија.

Радосав (1910), кројач. Политички емигрант. Живи у Америци. Прва супруга - Зорка Чукић, домаћица. Кћер - Милијана, удата Милутиновић. Друга супруга - Румунка (ожењен у емиграцији). Синови: Војислав и Милорад. Оба су ожењена. Војислав има сина и кћер, а Милорад кћерку.

Радомир, (1916-1985), радник. Одселио се у Америку и настанио у Чикагу, гдје му и данас живи породица. Умро је у Виницкој и ту сахрањен. Супруга - Деса Орландић, домаћица. Синови: Михаило, Славко, Зоран и Драган (близанци). Кћер - Соња, удата Лаиновић.

Михаило (Мишко) (1947), аутомеханичар. Прва супруга - Милијана Стојановић (разведени). Син - Бранко. Кћер - Бранка. Друга супруга -Јола (Американка). Син - Марко. Живе у Чикагу.

Славко (1950), радник. Супруга - Лидија Лопчар, радница. Живе у Чикагу.

Драган (1956), радник. Супруга - Милојка Аћимовић. Сииови: Александар и Дејан. Кћер - Тања. Живе у Чикагу.

Зоран (1956), радник. Супруга - Александра Бјелић. Живе у Чикагу.

ДРАГИЋ-ПАЈО (1888-1945), земљорадник. Супруга - Плана Павићевић, домаћица. Син - Петар. Кћери: Милева (Милка) - удата Бјелобрк, Даринка, удавана Булатовић, а затим у Италију и Милица Вукићевић. Имао је синове: Љубо, (умро од 4 године) и Спасоје (умро као младић).

Петар (1932), земљорадник. Прва супруга - Живка Бубања, домаћица (утопила се у Лиму). Син - Милован. Кћер - Олга, удата Чудић. Друга супруга - Зорка Бубања, домаћица. Син - Милош. Кћер - Милена. Петар са супругом и кћерком Миленом живе у Виницкој а син Милош у Београду.

Милован (1956), возач. Супруга - Нада Марсенић, текстилни радник Син - Предраг. Кћер - Ивана. Живе у Титограду.

ЗАРИЈА (+1902), земљорадник. Супруга - Јасна Вукићевић. Сипови: Радош и Милета. Кћер - Милосава (Мака), удата Цимбаљевић.

РАДОШ (1878-1922), земљорадник. Супруга - Милица (Мама) Стојановић, домаћица. Синови: Јован и Иван. Кћери: Драгиња, удата у Балевиха, Стана и Станисава (умрла као одрасла ђевојка) и још двије које су умрле као дјевојчице.

Јован (1918), официр ЈНА. Супруга - Татјана Ђиковић. Живе у Београду.

Иван (1921-1949), земљорадник. Без порода.

МИЛЕТА (1885-1912), земљорадник. Супруга Палексија (Лекса), рођ. Марсенић, домаћица. Син - Радисав (рођен послје смрти оца).

РАДИСАВ (1912-1944), земљорадник. Супруга - Милева Кнежевић, домаћица. Кћер - Мирка (Шале), удата у Барјактаревиха.

ПОТОМСТВО САЈКА ГАЛЕВА-ТАЛЕВИЋИ

Други Галев син САЈКО имао је сина **ВУКА**, а он сина Радуна. Радуна су звали Тале, па су се његови потомци по њему назвали Талевићи. Били су настањени на Печеницама и на Рудом Брду.

РАДУН, земљорадник. Супруга - Стојана (Стоја) Девећ. Синови: Милутип, Миро и Новица. Кћери: Милица удавата у Азана и Љубица у Обрадовића. Крајем 1918. године одселили су се у Затон.

МИЛУТИН (+1945), земљорадник. Супруга Мара Богавац, домаћица. Кћер - Анђа, удата Влаховић.

МИРО, земљорадник. Супруга - Радосава Букумира, домаћица. Синови: Милија, Милић и Мило. Кћери: Драга, удата Шћекић, Рада Дубак, Јованка и Милосава, удата и живи у Италији.

Милија (1912-1973), радник. Супруга - Госпава Оровић, домаћица. Синови: Бранко, Борислав и Зоран. Кћери: Дара, удата Радуловић и Коса Стојовић. Синови: Мирослав и Момир су умрли као дјеца.

Бранко (1944), умјетник. Супруга - Мејра Шуптић. Синови: Мирослав и Ратомир. Кћер - Светлана. Живе у Светом Стефану.

Борислав (Боро) (1948), кувар ВК. Супруга - Анка Јукић Син - Милија. Кћери: Борјанка и Мирјаиа. Живе у Будви.

Зоран (1951), дипломирани правник. Супруга - Перса Митровић. Синови: Василије и Горан. Кћер - Анђелка. Живе у Бсограду.

Милић (1912-1933). Без потомства.

Мило (1948), радник. Ожењен је и има сина Душана и кћер Душанку. Живи у Америци. Има и ванбрачног сина Милана који живи у Крагујевцу.

НОВИЦА (+1918), земљорадник. Супруга - Велика Секулић. Син -Радуле.

Радуле (1915-1944), земљорадник. Супруга - Радосава (Рака) Влаховић. Синови: Новица и Војислав. Кћери: Новка, удата Пантић и Војислава (Беба) Милић.

Новица (1937), возач. Супруга - Радмила Грубић, медицинска сестра. Син - Александар. Живе у Београду.

Војислав (1940), возач. Супруга - Љиљана Стаматовић, службеник. Синови: Зоран и Милан. Живе у Београду.

ПОТОМСТВО ПАЛЕ ГАЛЕВА

Трећи Галев син ПАЛА био се настанио испод Караце у засеоку Бања. Имао је сина МИЛОВАНА, а он Томицу. Од ТОМИЦЕ су три сина. Милосав (умро као дечак), Милун и Милоња и кћери: Милица, удавата прво у Саичића, а затим у Микетића. Драга - у Треччи и Милена у Лалића (у Виницкој).

МИЛУН је са супругом Миросавом Раичевић имао сина Секула и три кћери: Ракита, удата у Ђеранић, Станија, удата прво у Лалића, а затим Вукићевић и Мара Малишић.

Секуле (1894-1957), земљорадник. Супруга - Милица (Мита) Джикнић, домаћица. Синови: Михаило, Ново и Новица. Кћер - Јелена (Јека), удата Раичевић.

Михаило-Микан (1924-1944), ученик. Без потомства.

Ново (1928), службеник. Супруга - Видра Јоксимовић, домаћица. Живи у Виницкој. Синови: Слободан, Милан, Зоран и Небојша (Нешо).

Слободан (1947), дипломирани правник. Супруга - Наталија (Македонка), лекар. Синови: Миле и Новица. Живе у Скопљу.

Милан (1949), радник, Супруга - Невенка Поповић, службеница. Син - Звездан. Кћери: Зорица и Милица. Живе у Данској.

Зоран (1957-1991), дипломирани правник (страдао у саобраћајном удесу). Супруга - Дијана Лалић, дипл. економист. Кћери: Видра и Ана. Живе у Виницкој.

Небојша (Нешо) (1959), дипломирани правник. Супруга - Јулијана (Македонка), лекар. Син - Ново. Живе у Виницкој.

Новица (1934-1969), млађи официр ЈНА. Супруга - Грета Млинарић, учитељица. Син - Драган. Кћер - Драгана. Живе у Београду.

Драган (1963), млађи официр ЈНА. Супруга - Маја Пуљић, службеник. Син - Иван.

МИЛОЊА (+1912), зсмљорадник. Супруга - Рада Лабовић. Син - Војин. Кћери: Иконија, удата у Шћекића и Јелка Зечевић (Тафића).

Војин (1912-1940), земљорадник. Супруга - Мага Голубовић. Син - Михаило. Кћери: Вера, удата Ђуришић, Милосава Нецић и Ружа Зечевић.

Михаило (1936), радник. Супруга - Лена Зечевић (Макетић), домаћица. Син - Горан. Кћери: Светлана и Магдалена. Живе у Виницкој. Има и кћер Горицу удату Живоиновић.

БЕЋОВИЋИ

Овај огранак Зечевића није се развијао као остала три огранка, тако да их данас има само 8 домаћинстава, са 29 члана (13 мушких и 16 женских), од којих у селу живи једно домаћинство са два члана.

МИЛОВАН (Бећо) други Радосавов син се последије диобе са браћом настанио у засеоку Бања, где и данас живе његови потомци. Имаоје 4 сина: Данило, Вучета, Јанићије и Андрија.

ДАНИЛО је имао два сина: Јањо и Годор.

ЈАЊО је са супругом Марном, Кићовић, имао сина Голуба и кћери: Марију, удату у Шћекића, Миљу у Бубања и Милену.

ГОЛУБ (1876-1941), земљорадник. Супруга Мара Обрадовић, домаћица. Син - Милутин.

Милутин (1920), радник. Супруга - Драгица, (Драша) Ђокић, домаћица. Живе у Виницкој. Синови: Миомир (Мишко), Драгомир, Радомир и Радослав. Кћери: Милијана, удата Османлић и Љиљана Владичић.

Миомир (Мишко) (1944), дипломирани економиста угоститељства и туризма. Прва супруга - Љиљана. Кћер - Анита. Друга супруга - Вера Стаматовић. Син - Милутин. Кћер - Мара. Живе у Титограду.

Драгомир (1946), службеник. Супруга - Љубинка Вељовић. Синови: Игор и Милан. Кћери: Валентина и Тања. Живе у Швајцарској.

Радомир (1948), радник. Супруга - Вера Ковачевић. Син - Марко. Кћери: Бени и Сузана. Живе у Аустралији.

Радослав (1964), радник. Супруга - Снежана. Живе у Аустралији.

ТОДОР је имао 3 сина. Вучић, Бошко и Вукман.

ВУЧИЋ (+1927), земљорадник. Супруга - Јелика Марсенић, домаћица. Кћери: Даница, удата у Јолића, Милица Дубак и Крстиња Мијатовић.

БОШКО (+1912), земљорадник. Прва супруга, родом Лабовић, домаћица. Кћер - Драга. Друга супруга - Милосава (Мика) Лалић, домаћица. Синови: Милорад и Петар. Кћер - Даринка, удавана Фолића (муж умро).

Милорад (1908), наставник. Супруга - Стана (родом из Лознице). Син - Бошко. Са другом супругом нема порода. Живе у Аустралији. Бошко је ожењен и имају сина.

Петар (1913), земљорадник. Политички емигрант. Супруга - Рабија, рођена Мушикић. Кћери: Ратка и Милка. Живе у Аустралији.

Остала 3 Бећова сина. Вучета, Јанићије и Андрија нијесу оставили потомство.

ВУЧЕТА је имао сина ДРАГА, који је умро од 15 година.

ЈАНИЋИЈЕ био калуђер у манастиру Ђурђеви Ступови.

АНДРИЈА, пошто није имао порода, усвојио је Шћепана Зечевића од кога је постао "трбушчић" Бекића.

ТАФИЋИ

Потичу од трећег Радосавовог сина Станише (Тафа, Тафил). Њих данас има око 82 домаћинстава, са 270 братственика (148 мушких и 131 женских), од којих у Виницкој живи 23 домаћинства, са 60. чланова. Они су потомци два Станишина сина: Божа и Спасоја.

ПОТОМСТВО БОЖА СТАНИШИНА

БОЖО је имао два сина: Вукашина и Вука.

ВУКАШИН (+1875) је био настањен на Печенице, недалеко од Црквине. Имао је 4 сина: Станишу, Перишу, Века и Пунишу.

СТАНИША (+1875), земљорадник. Супруга - Јована Раичевић, домаћица. Син - Миро. Кћер - Миросава, удата Марсенић.

МИРО (1885-1930), земљорадник. Супруга - Милена Плавшић (Ђуришић), домаћица. Синови: Милорад, Спасоје и Батрић. Кћери: Горда, удата Митровић, Тана - Симовић и Вида (као девојка извршила самоубиство).

Милорад је погинуо 1920. године као комита несрећним случајем. Није оставио порода.

Спасоје (1903-1969), столар. Супруга - Милица (Мика) Зечевић (Бекић), домаћица. Синови: Радоје, Радосав и Радоман. Кћери: Винка, удата Пешић, Ковиљка, Косара, удата Миловановић и Боса страдала несрећним случајем од 9 година.

Радоје (1931), млађи официр ЈНА: Супруга - Љубица (Хрватица), службеница. Син - Зоран. Кћер - Јасна. Живе у Загребу.

Радосав (Мурат) (1942), службеник. Супруга - Миланка Ђурашковић, службеница. Син - Миљан. Кћер - Миљана. Живе у Виницкој.

Радоман (Бећо) (1945), радник. Супруга - Зорица Марић, радница. Синови: Миро и Милорад. Кћер - Милица. Живе у Данској.

Батрић (1909-1940), земљорадник. Супруга - Милева Джаковић, домаћица. Живе у Виницкој. Синови: Ђорђије и Борислав. Кћери: Даринка, удата Кастратовић и Даница Аћимовић.

Борислав (1937), радник. Супруга - Душка Недић, радница. Син - Батрић. Живе у Чикагу. Кћер - Снежана, удата Ђуришић.

ПЕРИША, земљорадник. Супруга - Јела (Дуда) Коматина, домаћица. Синови: Бошко, Јосиф и Јован. Кћер - Стана, удата Кељановић. Били су настањени у засеоку Село, а затим се преселили на Плочице.

БОШКО (Мајо) (+1916) земљорадник. Супруга - Јасна (Јала) Раичевић, домаћица. Синови: Божо и Божина. Кћери: Милосава (Мика), удата Дучић и Милева Лалић.

Божо (1903-1943), земљорадник. Супруга - Јованка (Јока) Дабетић, домаћица. Синови: Душан, Драгољуб (Драшко) и Данило (Дићо). Кћери: Душанка и Драгица (умрле као ђевојчице) и Данојла (Дана), удата Ђековић.

Душан (1930), медицински техничар. Супруга - Милка Аџић, службеница. Кћери: Љиљана (удата), Гордана и Драгана. Живе у Новом Пазару.

Драгољуб-Драшко (1932-1988), медицински техничар. Супруга - Нада Радомировић, радница. Син - Веселин. Живе у Иванграду. Кћери: Весна, удата Анђић и Снежана Масловарић.

Данило (Дићо) (1937), радник. Супруга - Драгуна Марсенић, радница. Синови: Жељко и Божо. Кћер - Снежана. Живи у Данској. Кћери: Иванка, удата Нововић и Миланка Рајовић.

Божина (1908-1978), земљорадник. Супруга Стевка Драгићевић, домаћица. Синови: Миомир, Микосав (умро као дечак) и Зоран. Кћери: Миланка, удата Павићевић, Ангелина Крчмар, Милена Обрадовић (умрла), Софија Мићуновић и Добрила Гвера.

Миомир (1935), учитељ. Супруга - Мара Саичић, службеник рачуноводства. Синови: Бошко и Драган (близанци). Кћер - Светлана, удата Марнић. Живе у Пећи.

Зоран (1959), радник. Супруга - Марица Бизјак, радница. Живе у Холандији.

ЈОСИФ (+1941), земљорадник. Супруга Милица (Чвора) Поповић, домаћица. Син - Крсто.

Крсто (+1949), земљорадник. Супруга Крста Марсенић, домаћица. Синови: Илија и Алексије. Кћери: Зорка, удата Пипер, Полексија Спасић и Коса Лушечић (разведена).

Илија (1923-1944). Без порода.

Алексије (1928-1945). Без порода. Страдао несрећним случајем од динамита.

ЈОВАН је умро у 18. години. Без порода.

ВЕКО, земљорадник. Супруга - Милица Богавац. Син - Стефан. Населили су се у засеок Село, уз Црквину.

СТЕФАН (+1911), земљорадник. Супруга - Станисава (Титава) Милишић, домаћица. Синови: Радомир и Вукашин. Кћери: Стефанија, удата Нововић и Рада Павићевић.

Радомир (1908-1978), земљорадник. Супруга - Милица Лабан, домаћица. Синови: Миодраг (Мили), Мирослав и Милош. Кћер - Љубица, удата Вулевић. Настанили су се на Гробљачи, на мајчином имању.

Миодраг (1930), учитељ. Супруга - Лепосава Бакић, домаћица. Живе у Пећи. Синови: Стеван и Владимир. Кћер - Соња, удата Илић.

Мирослав (1934-1977), службеник. Супруга - Марија (Банаћанка), учитељица. Живјели су у Уздину у Банату.

Милош (1939), радник. Супруга - Василија (Мара), домаћица. Синови: Драган и Зоран.

Вукашин (1910-1980), земљорадник. Супруга - Јелка Зечевић (Галевић), домаћица. Синови: Љубомир, Владимир и Миомир и кћер Милена, удата Марић. Друга супруга - Дола Бакић, живи у Виницкој.

Љубомир (1931), трговачки радник. Супруга - Коса Никчевић. Син - Славомир. Кћери: Савица, Светлана (обе удате) и Ана. Живе у Титограду.

Владимир (1933), правник. Супруга - Надежда Јевтић, службеница Кћери: Јелена и Зорица. Живе у Београду.

Миомир (1935), радник. Супруга - Наталија Дабетић, домаћица. Живе у Виницкој. Син - Ранко (ожењен, без ђеце). Кћери: Љиљана и Биљана (удате). Живе у Аустрији.

Четврти Вукашинов син ПУНИША је умро без потомства.

ВУКО је био настањен у Мочилима, а после поплаве 1896. године преселио се и окућио у Селу (Сокак). Имао је четири сина: Милан, Радоје, Миљан и Радун.

РАДОЈЕ Вуков и брат му МИЛАН нијесу оставили потомство. Међутим, од остала два Вукова сина, Миљана и Радуне, остало је бројно потомство. Само Миљан је за живота имао 88 потомака (по женској и по мушкој лози).

МИЉАН (Мано) (1866-1957), земљорадник. Супруга - Загорка Нововић, домаћица. Синови: Милан, Петар и Милун. Кћери: Стана, удата Марсенић, Мирјана (Реја) Бајић, Дока Поповић, Петра Мићовић, Анђа Марсенић и Милосава (Микна) Ђуровић. Са другом женом Милосавом (Мика), рођеном Шошкић, није имао порода.

МИЛАН (1884-1975), земљорадник. Супруга - Станка Бабовић, домаћица. Синови: Миливоје, Вуко, Вукадин и Вукман. Кћери: Полексија (Пољка), удата Бабовић и Зорка Томовић.

Миливоје (1916), подофицир Југословенске војске. Синови: Ален, Иван и Филип. Живи у Француској.

Вуко (1924-1944), учитељ. Није му остало потомство.

Вукман (1926-1989), официр ЈНА. Супруга - Милка Протић, медицинска сестра. Син - Бранимир. Кћер - Борка, удата Кончар. Живе у Београду.

Вукадин (1929), официр ЈНА. Супруга - Невенка Божић. Синови: Синиша и Милан. Живе у Сплиту. Синиша је ожењен и имају сина.

ПЕТАР(1890-1944), земљорадник. Супруга - Милева Бакић, домаћица. Синови: Добрашин, Драгутин (Драшко) и Милутин. Кћери: Дафина (Дофа), удата Васовић и Драгица Кастратовић.

Добрашин (1927), официр ЈНА. Супруга - Славица Шикић, службеница. Син - Горан. Кћер - Нада. Живе у Београду.

Горан (1956), дипломирани инг. саобраћаја. Супруга - Биљана Брајовић, децја неговатељица. Син - Балша.

Драгутин (Драшко) (1931-1955), земљорадник. Без потомства.

Милутин (1935), службеник. Супруга - Рада Петровић, службеница. Синови: Владан и Петар. Кћер - Лидија. Владан живи у Београду, а остали у Иванграду.

Владан (1960), дипломирани економист. Супруга - Нада Котораш, службеник. Кћер - Миљана.

МИЛУН (1903-1988), официр Југословенске војке. Супруга - Дара Ракочевевић, дипл. етнограф. Син - Ђорђе. Кћер - Мира, удата Борели.

Ђорђе (1940), дипл. електроинжињер. Супруга - Милка Томашевић, професор. Син - Вук. Кћер - Даринка.

РАДУН (+1910), је са првом женом имао сина Милутина (Мића) и са другом синове: Милосава, Радосава и Радисава.

МИЛУТИН (Мићо) (+1941), земљорадник. Супруга - Анђа Лазовић, домаћица. Синови: Радоје, Радоња, Радуле, Раденко, Миленко и Вукосав. Кћери: Радосава, Миросава, Милица и Милосава. Одмах после првог светског рата одселили су се и прво живјели у Србији, а затим у Метохији.

Радоје (1905-1945), подофицир Југословенске војске. Супруга - Вида Радоњић, домаћица. Синови: Љубисав и Данило. Кћери: Јованка (Маца), удата Магделинић, Савета Златичанин и Полексија Мараш.

Љубисав (1927-1992), радник. Супруга - Јелена Шћепановић, домаћица. Син - Драгиша (ожењен и имају сина Милоша). Кћери: Зорица, удата Гњатовић, Славица Гњидић, Вера Јовановић, Љиљана Стојановић, Снежана, Миланка Ковачевић и Љубица Црногорац. Са другом супругом (прва је умрла) Милијаном Стојановић, сином Драгишом и ћерком Снежаном живе у Београду.

Данило (1942), млађи официр ЈНА. Супруга - Мирјана Јарић, службеница (раздвојени). Кћер - Видосава, удата Антић. Друга супруга - Вукосава Асановић, домаћица. Син - Радоје. Кћер - Гордана. Живе у Београду.

Радоња - Бан (1907-1987), официр ЈНА у пензији. Био је ожењен и има једну кћер.

Радуле (1911-1948), земљорадник. Са првом супругом имао је сина који се утопио у трећој години живота и 2 кћери: Бојана, удата у Зајечар и Стојана, погинула 1944. од бомбардовања у Пећи. Са другом супругом имају 2 сина: Момчило и Мишо. Живјели су у Фекетићу (Бачка) гдје су били колонизирани, а затим су се преселили у Крушевац гдје и данас живе.

Момчило (1947), службеник. Ожењен је и има сина Марка и кћер Ивану.

Мишо (1949), механичар. Ожењен је и има сина Миљана и кћер Милијану.

Раденко (1914), радник. Са првом супругом има сина Драгана, а са другом сина Драшка и кћер Драгану. Живе у Грузи. Драган је и ожењен и има сина и кћер.

Миленко (1923-1941). Без порода.

Вукосав (Вујо) (1927), службеник. Супруга - Радојка, службеница. Син - Милутин. Кћер - Вера. Син живи у Београду, а остали у Врбасу.

Милутин (1960), хемијски техничар. Супруга - Гордана Стојановић. Син - Ненад.

МИЛОСАВ (1900-1975), војни службеник. Прва супруга - Јованка Ђирић. Син - Божидар. Са другом супругом Јеленом Илијевић није имао порода.

Примариус др Божидар (Бошко) (1926), лекар, хирург. Супруга - Беба Раичевић. Кћер - Ивана, удата Шишић.

РАДИСАВ (+1945), земљорадник. Живио је у Метохији. Супруга - Драгиња Стојановић, домаћица. Синови: Радосав и Радун. Кћери: Радмила, удата Бисерчић и Милијана Стојовић.

Радун (1935), машин-бравар. Ожењен и има 2 сина и 3 кћери. Живе у Шведској.

Радосав (1940), пољопривредни техничар. Ожењен и има 4 сина и кћерку. Живи у Метохији, село Кашице.

ПОТОМСТВО СПАСОЈА СТАНИШИНА

Други Станишин (Тафа) син Спасоје имао је сина Јакова. СПАСОЈЕ је рано умро, па је Јакова подњивио стриц Божо, и кад се Јаков дијелио није хтио да узме половину имања, што му је припадало, већ само трећину, пошто је Божо имао 2 сина. Живио је прво у Мочила, а затим се преселио у засеок Подградина где и данас живе његови потомци.

ЈАКОВ је имао четири сина: Васо, Марко, Радован и Ново.

ВАСО, земљорадник. Супруга - Злата Васовић. Синови: Саво, Никола и Милић. Кћер - Јека, удата у Курикуће.

САВО (1861-1942), земљорадник. Прва супруга - Рака Лаиновић, домаћица. Имали су двоје ђеце која су рано умрла. Друга супруга Љубица Марсенић, домаћица. Синови: Ново и Новица. Кћер - Новка, удата Раичевић.

Ново (1909-1945), земљорадник. Супруга - Милева Бутрић, домаћица. Синови: Милосав (Брицо) и Милорад. Кћери: Милосава, удата Шћекић, Милица Добрић и Љубица.

Милосав (Брицо) (1932-1974), радник. Супруга - Милка Пајковић, домаћица. Синови: Маријан и Милан. Кћер - Милица, удата Премовић. Живе у Лушцу.

Маријан (1957), радник. Супруга - Нада. Имају сина и кћер.

Милорад (1941-1976), радник. Супруга - Душанка Обрадовић, домаћица. Синови: Ново и Небојша. Живе у Виницкој.

Новица (1912-1972), земљорадник. Супруга - Илинка Раичевић, домаћица. Синови: Војислав (Војо), Андрија (Дреле), Драгутин, Саво (Ђиро), и Миладин. Кћер - Миланка, удата Пипер.

Војислав (1942), радник. Супруга - Зорка Шћекић, домаћица. Синови: Жарко и Марко. Живе у Виницкој.

Андрија (Дреле) (1943), радник. Супруга - Томислава Раковић, домаћица. Синови: Владан и Бранко. Живе у Виницкој. Кћер Вера, удата и живи у Данској.

Драгутин (Драле) (1945), радник. Супруга - Милица Дабетић, домаћица. Син - Новица. Кћери: Бранка, Сања и Илинка. Живе у Виницкој.

Саво (Ђиро) (1947), радник. Супруга - Миланка Томовић, домаћица. Син - Слободан. Кћери: Соња и Загорка. Саво је на раду у Њемачкој. Остали живе у Виницкој.

Миладин (1950), радник. Супруга - Добрица Вуловић, радница. Синови: Милош и Дражен. Кћер - Вања. Живе у Титограду.

НИКОЛА (+1943), земљорадник. Супруга - Марија Обрадовић, домаћица. Кћери: Веруша, удата Чејовић, Станисава Дашић и Милена (Милка) Голубовић.

МИЛИЋ (+1915), земљорадник. Супруга - Јека Ђеранић. Син - Драгомир. Кћери: Стануша, удата у Цурановића и Мара у Ракетића.

Драгомир (1913-1989), службеник. Супруга - Милијана Ојданић, домаћица. Живе у Виницкој. Син - Милић. Кћери: Надежда, удата Марковић и Рада Влаховић.

МАРКО (+1989), земљорадник. Прва супруга - Рада Бабовић, домаћица. Синови: Милета и Милија. Кћер - Јована (Јока), удата Бојовић. Друга супруга - Стамена Јоксимовић. Синови: Јован и Павле (умро као дијете).

МИЛЕТА (+1916), земљорадник. Супруга - Јевгенија (Јека) Саичић, домаћица. Синови: Вука и Вукић. Кћери: Вида, удата Малишић, Анђа Јочић, Јана Лаиновић и Драга (умрла као ђевојчица и упокана на Подијељу). Друга супруга - Зорка, рођена Дубак, домаћица. Син - Радосав.

Вука (1903-1974), земљорадник. Супруга - Зорка Лалић, домаћица. Синови: Мило, Миливоје, Мијаиле и Миодраг (Рајо). Кћери: Стевка, удата Јолић и Рака Весковић.

Мило (1926), официр ЈНА. Супруга - Загорка Бакић, домаћица. Кћер - Весна, удата Петрић. Живе у Новом Саду.

Миливоје (1929) грађевински техничар. Супруга - Милева Делевић службеник. Синови: Горан, Слободан и Александар. Живе у Иванграду.

Мијаиле (Мушо) (1932), милиционер. Супруга - Зора Раичевић, домаћица. Синови: Миленко, Милета, Миго (ожењен и има 2 сина) и Миличко (ожењен и има сина). Кћер Марина. Живе у Никшићу.

Миодраг (Рајо) (1946), радник. Супруга - Вера Ђекић домаћица. Синови: Вука и Милош. Кћер Зорка. Живе у Виницкој.

Вукић (+1911). Умро је као дечак у Трепчи, кад су Винићани, последије запале села, били у збјегу.

Радосав (Рајко) (1917-1955), земљорадник. Супруга - Љубица Радевић, домаћица. Синови: Милан, Ратко и Раденко. Кћери: Миланка, удата Спалевевић, Златана Савановић и Стојана Ојданић.

Милан (Радош) (1946), рудар. Супруга - Стана Лекић, домаћица. Синови: Радосав и Далибор. Кћер Радица, удата Цветковић. Живе у Виницкој.

Ратко (1951), возач. Супруга - Стана Кастратовић, медицинска сестра. Син - Радован. Живи у Иванграду. Са њим живи мајка Љубица.

Раденко (Домо), (1954), радник. Супруга - Љиљана. Синови: Звездан и Горан. Кћи - Сања. Живе у Титограду.

МИЛИЈА (1889-1908), земљорадник. Друга супруга - Милица Раичевић, домаћица (прва умрла на порођају). Син - Милисав.

Милисав (1906), земљорадник. Живи у Београду. Супруга - Лепосава Раичевић, домаћица. Синови: Ђоко, Светозар (стрељали га Немци), Величко, Миодраг и Милија.

Ђоко (1927-1991), официр ЈНА и дипломирани правник. Супруга - Рабија Делевић, домаћица. Живи у Београду. Син - Светозар. Кћер - Милица, удата Джунић.

Светозар (1950), дипломирани програмер. Супруга - Биљана Дубљевић, дипломирани ветеринар. Синови: Вања и Андреј. Живе у Аустралији.

Величко (1935), инг. телекомуникација и дипл. кибернетичар. Супруга - Милица Јовановић, службеница. Син - Драган. Кћер - Драгана. Живе у Београду.

Др Миодраг (1939), економист. Супруга - Николина (Нина) Радмановић, дипл. правник. Син - Слободан. Кћер - Наташа. Живе у Београду.

Др Милија (1940), математичар. Супруга - Спасенија Јаничић, професор. Кћери: Лепосава и Олга. Живе у Београду.

ЈОВАН (Јоко) (1885-1948), земљорадник. Супруга - Пољка Делевић, домаћица. Синови: Мираш, Васо и Микан (умро као дијете).

Мираш (1909-1958), радник. Прва супруга - Симона Радевић, домаћица. Кћери: Драгица, удата Бојчић, Даница Рачић, Милица Бандовић, Добрила Живковић и Десанка (Деса) Васовић. Друга супруга - Станија Пешић, домаћица. Синови: Радоња (Лацо), Јован (Јоле) и Крсто.

Радоња (Лацо) (1949), службеник. Супруга - Даринка Караклић, трговачки радник. Син - Мираш. Кћер - Дијана. Живе у Ваљеву.

Јован (Јоле) (1950), металац. Супруга - Станица Радовић, радница. Синови: Ненад и Васо. Кћер - Ирена. Живе у Виницкој.

Крсто (1956), радник. Супруга - Снежана Барац. Синови: Никола и Новак. Кћер - Јелена. Живе у Виницкој.

Васо (1911-1944), земљорадник. Супруга - Марица Премовић, домаћица. Синови: Радоје, Милутин (Муле), Миомир и Михајло (Беле). Кћер - Милева.

Радоје (1936), професор. Живи у Београду.

Милутин (Муле) (1937), радник. Супруга - Милица Миленковић, виши медицински техничар. Кћери: Маша, Василија и Јована. Живе у Београду.

Миомир (1939), возач. Супруга - Цветана Лековић, трговац. Син - Предраг. Кћер - Владанка. Живе у Београду. Имао је и сина Влада који је умро од 8 година.

Михаило (Беле) (1942), организатор продаје. Супруга - Драгица Асановић, учитељица. Син - Саша. Кћер - Анђелка. Живи у Београду. Имао је и сина Марка који је умро као беба.

РАДОВАН Јаковов је умро одмах после првог светског рата. Са супругом Јевром, рођеном Мојашевић, имао је синове: Милована и Вуксана и шест кћери: Миросава, удата у Бабовића, Станица и Мирјана у Пешића, Милица у Фолића, Радосава Ђулафића, Стана у Стијовића и Рада у Божовића у Главаце.

МИЛОВАН (Бацо) (1882-1948), земљорадник. Супруга - Наста Бабовић, домаћица. Синови: Данило и Бранко. Кћер - Даринка, удата Пипер.

Данило-Мишо (1928-1991), земљорадник. Супруга - Милена Раичевић, домаћица. Синови: Дејан и Милован. Кћери: Радмила, удата Зоњић и Наташа Кончуловић. Дејан живи у Београду а остали у Виницкој.

Бранко (1935), радник. Супруга - Анкица (Хрватица). Кћери: Мирјана и Драгана, обе удате. Живе у Славонском Броду.

ВУКСАН (1895-1952), земљорадник. Прва супруга - Станија Ђулафић, домаћица. Син - Марко, друга супруга - Мара Обрадовић. Синови: Душан и Славко.

Марко (1930), радник. Супруга - Милева Стојановић, домаћица. Синови: Дамјан и Драган. Кћер - Сања. Живе у Аустралији.

Душан (1936), радник. Супруга - Милијана Томовић, домаћица. Синови: Вукашин (ожењен и има сина) и Ранко (ожењен и има сина и кћер). Кћер - Вукица (удата у Аустралији). Живе у Аустралији.

Славко (1947), радник. Супруга - Златана Јанковић, службеница. Кћери: Јована и Ана. Живе у Београду.

Четврти Јаковљев син НОВО (Ноле) је био ожењен и имао кћер Божану, удата Малишић. Био је настањен на Зечици.

МАКЕТИЋИ

Овај огранак братства Зечевића у Виницкој је од Максима, сина Пантовог и унука Радосавовог. Како су Максима звали Макета то су његови потомци названи Макетићи.

Панто, као најмлађи син Радосавов, пошто се задруга раздијелила, остао је да живи у очевој кући на Крштаници. Имао је само сина Максима. Према предању које је код ових братственика очувано, Максим се под притиском морао одселити са очевог имања и на њему су се населили Вукићевићи. Остала је прича да је сестра Вучка и Вукоте Вукићевића, из Трешњака, Роса, а жена Галевог сина Сајка, подмитила бега Ђоровића па је он Максима отјерао са имања и населио браћу Вукићевића. Због тога су се Зечевићи много љутили на овог братственика Сајка и дуго времена су са Вукићевићима били у лошим односима. По предању у братству Вукићевића они нијесу потисли Зечевиће, већ су се населили на напуштеном имању Прелића. Максим се послје тога настанио у засеоку Љуте и подигао кућу - дубируг у подножје Пуљевца.

МАКСИМ је имао четири сина: Радоња, Перо, Јосо и Никодин. Од њих је настао велики број породица, тако да их данас укупно има 62 домаћинства са 242 чланова (117 мушких и 125 женских). Од тога само 10 домаћинстава са 41 чланова живе у Виницкој.

ПОТОМСТВО РАДОЊЕ МАКЕТИНА

РАДОЊА (+1875). Имао је кућу у засеоку Љуте на лијевој обали Виницке Ријеке, на горњем дијелу Купусине. Пошто је кућу 1896. године у великој поплави, однијела Виницка ријека населио се на десној страни ријеке у Подножју Пуљевца. Са првом супругом из братства Војводића имао је сина Милутина, а са другом, Станом, рођеном Вукићевић синове: Миљана, Милоша (Мишеља) и Дмитра и кћери: Станисаву, удата Саичић. Раку Миковић и Стојану Рајичевић.

МИЛУТИН (Тата) (1842-1932), земљорадник. Супруга - Марица Васовић, домаћица. Син - Радосав. Кћери: Станица, удата Бабовић, Јела Бакић, Станија Зечевић, (Бекић) и Дмитра Марсенић. Са другом супругом Фемијом није имао порода.

РАДОСАВ-ЛАКА (1887-1962), земљорадник. Супруга - Маргита Лалић, домаћица. Синови: *Стеван* и *Радоња* (умрли као дјечаци) и Вујадин. Кћери: Стевка, удата у Драгојевиће, Вида Голубовић, Марица Барјактаревић и Ангелина Нововић.

Вујадин (1920-1944), није оставио потомство.

МИЉАН РАДОЊИН (+1898), земљорадник. Супруга - Рада Рајовић, домаћица. Син - Светозар (Цветко). Кћер - Новка, удата Бојовић.

СВЕТОЗАР-ЦВЕТКО (1893-1964), земљорадник. Супруга - Јована Јојић, домаћица. Синови: Момчило (Момо), Дојчило (умро као дечко) и Мојсије. Кћер - Ратка (Така) удата Томовић.

Момчило-Момо (1920-1944), земљорадник. Без потомства.

Мојсије (1930), геодета. Живи у Београду. Супруга - Милица Мариновић (разведен). Кћер - Татјана.

МИЛОШ (Мишеља) (1870-1944), земљорадник. Супруга - Божана Бакић, домаћица. Синови: Богдан и Новица. Кћери: Милица, удата Лабудовић и Јасна Вукићевић.

БОГДАН (1900-1984), земљорадник. Супруга - Иконија Поповић, домаћица. Синови: Владимир, Божидар и Војислав. Кћер - Ната удата Вучевић.

Владимир (Влајко) (1924), земљорадник. Супруга - Милијана (Мица) Дабетић, домаћица. Синови: Слободан, Ратко (Рајо) и Милутин (Мико). Кћер - Златана (Злата), удата Велимировић.

Слободан (1953), економист. Супруга - Зорица Раденовић, службеник. Кћери - Дубравка и Данка. Живе у Бару.

Ратко (1955), финансијски техничар. Супруга - Душанка Обрадовић, домаћица. Син - Божидар. Кћери: Милица и Мирјана. Живе у Виницкој.

Милутин (Мико) (1958), правник. Супруга - Вера Јеврић, судија. Син - Милош. Кћер - Ивана. Живе у Пожаревцу.

Божидар (1927-1967), наставник. Супруга - Драгила Вучелић, професор. Кћер - Лидија. Живе у Београду.

Војислав (1930), службеник ПТТ. Супруга - Олга Цветковић. Живе у Приштини.

НОВИЦА (1904-1988), земљорадник. Супруга - Рака Ђеранић, домаћица. Синови: Миомир (Мишо) Радоња и Радован. Кћери: Ђурђа (Ђука), удата Јоксимовић, Јела Миликић, Ленка Зечевић (Галевић) и Божана Рајичевић.

Миомир-Мишо (1930), дипломирани правник, тужилац у Скопљу. Супруга - Нада Абрашев, дипломирани правник. Кћери: Снежана и Радосава. Живе у Скопљу.

Радоња (1938), дипломирани економиста. Супруга - Катица, лекар, стоматолог. Кћери: Весна и Ната. Живе у Скопљу.

Радован (1945), дипломирани инг. технологије. Супруга - Јадранка, дипломирани фармацеут. Син - Новица. Кћери: Персида и Јелена. Живе у Скопљу.

ДМИТАР (Стрико) (1874-1944), земљорадник. Супруга - Лабуда Бојовић, домаћица. Синови: Милован и Саво. Кћери: Милева, удата Јоксимовић (Грубовић), Миросава Пауновић и Радосава Мићовић.

МИЛОВАН (1900-1941), земљорадник. Супруга Станојка Ђиновић, домаћица. Кћер - Стана, удата у Петриће.

САВО (1905-1987), радник. Супруга Радосава (Гавра) Аковић, домаћица. Синови: Чедо (умро као дијете), Рајко и Милован. Живе у Виницкој. Кћери: Добрила, удата Вешовић, Славка Стојевић и Даница Живковић.

Рајко (1953), финанс. техничар. Супруга - Горица Голубовић. Син - Никола. Кћери: Марија, Бранка и Весна.

ПОТОМСТВО ПЕРА МАКЕТИНА

Други Максимов син **ПЕРО** имао је пет синова: Илија, Иван, Ненад, Јеврем, и Јоко. Окућио се на Излазу, а касније се његов син Илија настанио на Барама, где је, крчећи шуму, проширио имање и тамо подигао кућу.

ИЛИЈА је умро 1917. са близу 100 година. Супруга - Стоја (Своја) Драговић. Синови: Спасоје и Михаило. Кћер - Рада удата Вељић.

СПАСОЈЕ (+1912), земљорадник. Супруга - Станисава (Цаца) Зечевић (Бекић), домаћица. Синови: Љубомир и Рајко. Кћери: Љубица, удата Бабовић и Стана (Тана) Бојовић.

Љубомир-Љубо (1886-1974), учитељ, референт у Министарству просвјете. Супруга - Данојла Шиљак, учитељица. Синови: Миодраг и Илија. Кћери: Роса, удата Недељковић и Милена (Мила).

Миодраг-Мишо (1919-1985), геометар. Супруга - Илијана Пипан, дипломирани фармацеут. Живе у Београду. Син - Љубомир.

Љубомир (1952), магистар електротехнике. Супруга - Љиљана Станковић, професор. Кћери: Александра и Ивана. Живе у Београду.

Илија (1920), инг. грађевинарства. Супруга - Драгана Бошњаковић, професор. Синови: Александар и Данило. Александар живи у Америци, а остали у Београду. Са Илијом живи и сестра Милена, дипл.инг. агрономије.

Александар (Саша) (1961), магистар електротехнике. Супруга - Јелена Вилотијевић, дипл. архитекта. Син - Никола. Живе у Америци.

Рајко (1888-1946), земљорадник. Супруга - Милева Делевић, домаћица. Синови: Батрић, Михаило и Иван. Кћери: Драгиња, удата Ивановић, Мага Саичић, Коса Радосављевић, Мика Малишић, Плана Пешић и Вида Кораћ.

Батрић (1917), службеник. Супруга - Дана Зечевић (Галевић), домаћица. Живе у Виницкој. Синови: Илија и Мирко. Кћери: Мара, удата Јанковић и Милка Шекуларац.

Илија (1948), технолог. Супруга - Роса Цицмил, економиста. Син - Владимир. Кћер - Јелена. Живе у Виницкој.

Мирко (1950) дипл. инг. електротехнике. Супруга - Жана Ћетковић, дипл. економист. Син - Михаило. Кћери: Марија и Антонина. Живе у Титограду.

Михаило-Мачак (1924-1944), матурант. Без потомства.

Иван (1932), службеник. Супруга - Милка, трговачки радник. Син - Рајко. Кћер - Виолета (Лела). Живе у Београду.

МИХАИЛО (Смајо), други Илин син, професор у Призрену. Рођен је почетком друге половине 18. вијека, а умро 1905. године без потомства.

Други син Пера Максимова - **ИВАН**, умро је за вријеме епидемије "шпањолке"; Супруга - Велика Нововић. Син - Мирко и кћер - Миросава, удата Ралевић.

МИРКО је умро 1909. године у 20 години живота. Без порода.

Трећи Перов син **НЕНАД** је имао синове: Радоша и Мијајила и кћери Ракиту, удату Бабовић и Милицу.

РАДОШ (+1917), земљорадник. Супруга - Милена Јојоћ. Син - Велимир.

Велимир-Вељко (1916-1990), дипломирани правник. Супруга - Божена Видовић, лекар, микробиолог. Син - Горан. Кћер - Милена. Живе у Београду.

МИЈАЈЛО је са супругом Иконијом, рођеном Поповић, имао сина који је као дијете умро. Послије његове смрти Иконија се преудала за Богдана Зечевића.

ЈЕВРЕМ, четврти син Перов је имао сина **АЛЕКСУ**, који је умро без порода и кћер Милицу, удату Лалић у Виницкој.

Пети син Перов **ЈОКО** (Герасим) био је калуђер у Манастиру Ђурђеви Ступови.

ПОТОМСТВО ЈОСИФА МАКЕТИНА

Трећи син Максима Пантова **ЈОСО** имао је три сина: Лакића, Панта и Нова и три кћери: Божана, удата Саичић, Мирјана Јоић и једна удата у Бабовића. Јосо се окућио у засеоку Љуте, уз лијеву обалу Виницке ријеке.

ЛАКИЋ Јосов (+1977), земљорадник. Супруга - Марија Лабан. Синови: Арсо и Јефто. Кћер - Наста, удата Голубовић.

АРСО (1862-1938), земљорадник. Прва супруга - Велика Драговић, домаћица. Синови: Петар, Крсто и Периша - Друга супруга - Милена (Деца) Лаиноввић, домаћица. Синови: *Станиша*. Зеко (умро од 18 година од "шпањолке"), Млађен, Војин и још двојица који су одмах по рођењу умрли. Кћери: Јована (Сива), удата Јукић, Босна, умрла од "шпањолке" и Новка Живаљевић.

Петар (1887-1918), *Крсто* (1889-1915) и *Периша* (1891-1918) нијесу оставили потомство.

Млађен (1912-1958), земљорадник. Прва супруга - Милева Јованчевић, домаћица. Син - Божидар (умро убрзо по рођењу). Друга супруга - Милена Божовић. Кћер - Ратка.

Војин (1915), официр ЈНА. Супруга - Даница Вуковић, службеница ГПТ. Синови: Зоран и Љубомир. Кћери: Марија, удата Бојовић и Зорица.

Зоран (1948), економист. Супруга - Божидарка Ристовска, шумарски техничар. Кћери: Данијела, Наташа и Даница. Живе у Скопљу.

Љубомир (1955), официер ЈНА. Супруга - Светлана Бабовић, трговачки радник. Синови: Младен и Немања. Живе у Андријевици.

ЈЕФТО (1884-1921), официер црногорске народне војске. Прва супруга - Милосава Бољевић. Синови: Лакић и Милић. Кћер - Рада, удата Ђорац. Друга жена - Станица Ђукић. Синови: Ристо (умро од 4 године) и Крсто.

Лакић. (1900-1957), службеник. Без порода.

Милић. је рођен дефектан и као дечко умро.

Крсто (1920), радник. Супруга - Ксенија (Кења) Јованчевић, домаћица. Живе у Виницкој. Синови: Јефто, Михајло и Милан.

Јефто (Шаран) (1941), возач. Супруга - Радојка (Мица) Раичевић, домаћица. Синови: Славиша и Станиша. Кћер - Ковиљка. Живе у Виницкој.

Михаило (1946), економист. Супруга - Рада, службеница. Син - Милош. Живе у Београду.

ПАНТО (+1912). Супруга - Нада Тмушић, домаћица. Синови Милоња, Тодор и Раде. Кћери: Велика, удата Дабетић, Јаглика-Бабовић (близнакиње), Веруша Бакић и Плана Вукићевић.

МИЛОЊА (+1934), земљорадник. Супруга - Стојна (Дуња) Ђукић. Синови: Никола, Јосиф, Миливоје, Радоје, Мило и Радивоје (умро као дијете). Кћери: Рака, удата Малишић, Мика Вукићевић и Лепосава Оташевић.

Никола (1883-1933), земљорадник. Супруга - Даница, домаћица. Син - Панто (умро од 2 године). Кћери: Ната, удата Голубовић, Стана, (неудата), живи у Светозареву и Фемију (Мика) умрла неудата.

Јосиф (1887-1968), земљорадник. Супруга - Драгиња (Јела) Пешић, домаћица. Синови: Александар (Лека) и Гаврило (Гашо). Кћери: Љубица, удата Зечевић и Дара - Маринковић.

Александар - Лека (1924), официер ЈНА. Супруга - Соња Саичић, службеница. Син - Слободан. Кћерка - Ранка. Живе у Београду.

Слободан (1952), дипломирани економист. Супруга - Мира Ружић, дипл. филолог. Син - Никола.

Гаврило (Гашо) (1929), инжењер агрономије. Супруга Боса Радаковић, учитељица. Син - Горан. Кћер - Гордана. Живе у Зрењанину.

Миливоје (1891-1969), земљорадник. Супруга - Станија Јелић, домаћица. Синови: Костадин (Косто), Данило (Дано) и Милоња (Мићо). Кћери: Милијанка (Мирга), удата Раичевић и Душанка Сикирица.

Косто (1928), земљорадник. Супруга - Перса Раичевић, домаћица. Живе у селу Пешца. Синови: Вуко и Славко.

Вуко (1952), дипл.инг. шумарства, пилот. Супруга - Снежана Јелић. Кћери: Ана, Нина и Тања. Живе у Титограду.

Славко (1954), техничар. Супруга - Сенка, домаћица. Син - Бошко. Кћери: Биљана и Ивана. Живе у селу Пешца.

Данило (1936), земљорадник. Супруга - Ружа Зечевић (Галевић). Синови: Милоје и Милан. Кћер - Рајка.

Мићо (1939), службеник. Супруга - Радица Марсенић. Синови: Жељко и Жарко. Кћер - Жељка. Живе у Титограду.

Радоје (1900-1991), наставник. Супруга - Ангелина Марковић, учитељица (разведени). Синови: Драгољуб (Драшко), Мирко и Часлав. Са другом супругом - Душанком Коловић живио је у Иванграду.

Драгољуб (1930), дипл. инг. рударства. Супруга - Даринка Дувњак, геодета. Живе у Београду.

Мирко (1931), дипл.инг.агрономије. Супруга - Минадера-Меда, дипл.инг.геологије. Кћер - Мирјана, удата Вајсенбург. Живе у Бечу.

Часлав (1933), није жењен. Живи у Француској.

Мило (1903-1940), земљорадник. Живио је у Виницкој. Није се женио.

ТОДОР (1869-1942), земљорадник. Супруга - Милица Марсенић, домаћица. Син - Драгиша. Кћери: Милева, удата Пипер и Загорка у Македонију.

Драгиша (1896-1974), земљорадник. Супруга - Радосава (Рака) Шошкић, домаћица. Син - Ранко. Кћери: Персида удата Трнанић, Анђелија и Росанда.

Ранко (1920), радник. Супруга - Златана (Злата) Лекић, домаћица. Живе у Виницкој. Син - Драган. Кћери: Милијана, удата Ђукић и Љубинка Божовић.

Драган (1950), дипл.економист. Супруга - Вера Зековић. Синови: Драгиша и Дарко. Живе у Титограду.

РАДЕ (1875-1948), земљорадник, (умро у Савином Селу). Супруга Тома Раичевић, домаћица. Синови: Душан, Владимир (Владо) и Милисав. Кћери: Полексија (Пољка), Роса и Плана, удата Малишић.

Душан (1906-1971), земљорадник. Супруга - Милика Делевић. Синови: Зоран, Раде, Радивоје и Милисав. Кћери: Зорка, удата Мадраш, Стана Бајкаш, Дана Аксентијевић и Соња Вељић.

Зоран (1948) кожарски радник. Супруга - Милева Нововић, радница. Синови: Голуб, Гојко и Груица.

Раде (1952), ђак. Погинуо 5.9.1965. године у саобраћајном удесу у кањону Бистрице.

Радивоје (1960), радник. Супруга - Мира. Син - Душан. Кћер - Дана. Живе у Аустралији.

Милицав (1963), радник. Супруга - Биља. Кћер - Стана. Живе у Аустралији.

Владимир (1909-1975), земљорадник. Политички емигрант у Аустралији. К њему се последије рата одселила супруга - Милка Јелић и син -Панто, а тамо им се родила и кћер Драгица, удата Зечевић.

Панто (1943). Супруга Ђани (из Аустралије). Син - Александар. Кћери: Александра и Симоина. Живе у Аустралији.

Милицав (1923-1944) је без потомства.

НОВО (+1922), земљорадник. Окућио се на Крчевинама изнад Купусина. Супруга - Јована Раичевић. Синови: Вуксан, Максим (Маго), Радомир и Ђукан. Кћер - Микна, удата Томичић.

ВУКСАН (1876-1949), земљорадник. Супруга - Миросава Лалић, домаћица. Синови: Бранко и Марко. Кћери: Радосава (Рака) удата Вукићевић и Милица Трифуновић.

Бранко (1912), дипл.правник. Супруга - Јованка Јоксимовић, домаћица. Живе у Пешцима. Синови: Будимир, Тихомир (Тићо) и Момчило.

Будимир (1942), службеник. Супруга - Олга Зечевић, домаћица. Син - Максим. Кћер - Јелена. Живе у Београду.

Тихомир (Тићо) (1945), службеник. Супруга - Душанка Божовић. Синови: Милан и Иван. Кћер - Ана. Живе у селу Пешца.

Момчило (1948), угоститељ. Супруга - Веселинка (Маца) Ђетковић. Син - Јован. Кћери: Нада, Оља и Соња. Живе у селу Затон.

Марко (1915), земљорадник. Супруга - Радосава (Рака), Голубовић, домаћица. Живе у Виницкој. Синови: Божидар (Шале), Борисав, Војислав, Бранислав и Ново (умро одмах последије рођења). Кћери: Божана, удата Раичевић, Бојана Ђековић и Борка Домазет.

Божидар (Шале) (1938-1991), магистар агрономије. Супруга - Милка Вукојевић. Кћери: Мирјана и Александра. Живе у Зрењанину.

Борисав (1942), службеник. Супруга - Милијана Поповић. Син - Вуксан. Кћер - Марија. Живе у Београду.

Воислав (1949), службеник. Супруга - Радмила Раичевић. Син - Марко. Кћери: Маријана, Драгана и Андријана. Живе у Иванграду.

Бранислав (1959), службеник. Супруга - Горица Обрадовић. Син - Предраг. Кћер - Милица. Живе у Београду.

МАКСИМ (Маго) (1878-1952), земљорадник. Породица живљела у селу Бор, гдје је он и умро. Супруга - Јованка Пипер, домаћица. Синови: Ђоко, Тома и Томаш (Дико).

ЂОКО (1900-1981), земљорадник. Умро је у Рженици, гдје је и сахрањен. Супруга - Оганка Дашић, домаћица. Синови: Голуб, Трифун, Урош, Никодин и Мојсије. Кћери: Милијана, удата Ралевић, Роса Анђић и Зорка Томовић.

Голуб (1919-1944), земљорадник. Без потомства.

Трифун (Трајко) (1923), официр ЈНА. Супруга - Десанка Јоксимовић. Синови: Душан и Драган. Ђерка - Душица. Живе у Београду.

Урош (Шако) (1927), радник. Супруга - Стана Ђекић, домаћица. Син - Милан. Кћери: Милосава, Коса, Радосава, Јелица и Драга. Живе у Чачку.

Никодин (1929), радник. Прва супруга - Милосава Гарић, домаћица. Ђерка - Славица. Друга супруга - Винка Кастратовић. Синови: Будимир и Зоран. Кћер - Бранка. Живе у Чачку.

Мојсије (1938), радник. Имају шест синова. Владо, Веселин, Владимир, Бранислав, Војислав и Љубиша. Живе у селу Луге.

Тома (1904-1941), официр Југословенске војске. Супруга - Љубица. Живјели су у Скопљу.

Томаш (Дико) (1908-1984), земљорадник. Супруга - Милунка Петровић, домаћица. Кћери: Веселинка и Рада (удате).

РАДОМИР (1884-1956), земљорадник. Супруга - Вукосава Марсенић. Синови: Радуле (Прецо), Радун, Радисав, Радован и Данило. Кћери: Милена, удата Вуковић, Вјера Ђурашковић и Мика Пантић. Из Виницке у Метохију (село Осоје) су отселили 1928. Послије прошлог рата преселили су, сем Радула, у Бачку у Савино Село. Одатле су се сви, сем Данила, убрзо вратили у Метохију.

Радуле (Прецо) (1905-1956), сељак. Супруга - Драга Стојановић, домаћица. Синови: Пуниша (Пулe) и Раде. Кћери: Ратка, удата Николић, Ракита (Киња) Божовић и Рабија (Беба) Радевић.

Пуниша (Пуле) (1939), радник. Супруга - Стана Јанциковић, домаћица. Синови: Предраг, Ненад и Горан. Живе у Њемачкој.

Раде (1946), радник. Супруга - Зага Станковић. Синови: Радомир и Миодраг. Живе у Њемачкој.

Радун (1906), земљорадник. Супруга - Сија Бисерчић, домаћица. Син - Петар. Од 1989. године живе у Краљеву. Кћери: Мара, удата Радевић, Дана Масловарић, Милева (Мица) Поповић и Магдалена (Цука) Брковић.

Петар (Мишко) (1950), дипл.економист. Прва супруга - Боса Армуш, комерцијалист (умрла). Синови: Милан и Зоран. Кћер - Милица Друга супруга - Вида Јововић. Живе у Краљеву.

Радисав (1912-1941). Супруга - Ленка. Без породе.

Радован (1917-1983), службеник. Супруга - Станка Голубовић, домаћица. Синови: Радоња и Јездимир. Живе у Иванграду. Кћери: Даринка, удата Савинић, Данијела Борић и Нада Тари (Мађар).

Радоња (1948), техничар. Супруга - Вера Аничич, службеник. Синови: Дејан и Иван.

Јездимир (1954), комерцијалист. Супруга - Марина Пауновић.

Данило (1921-1985), службеник рачуноводства. Супруга - Марта Вуксановић, домаћица. Син - Веселин. Кћер - Веселинка (Цица), удата Божић. Живели су у Панчеву.

Веселин (1947), дипл.машински инжињер. Супруга - Љубица Радојевић, професор. Синови: Предраг (умро убрзо по рођењу) и Жарко. Кћер - Олга. Живе у Земуну.

БУКАН (+1910), четврти Новов син није оставио потомство.

Четврти син Максима Пантова - **НИКОДИН**, игуман манастира Ђурђеви Ступови. Умро је у манастиру Студеница око 1870. године.

БЕКИЋИ

Овај огранак Зечевића постао је од Шћепана, сина Петра Зечевића и данас броји 10 домаћинстава са 31 члана (12 мушких и 19 женских), од којих у Виницкој живи 4 домаћинства са 11 чланова. У њиховом предању (податке саопштио Милош, Раде и Пеко) нема поузданих података о њиховим даљим прецима, али предпостављају да је Симон заједнички предак са осталим

Зечевићима у Виницкој. Као своје ближе сроднике сматрају Малишиће код Пећи, што је записао Вучић Зечевић.

ПЕТАР је живио у Лијевој Ријеци, на месту Грби До, и тамо је умро и сахрањен. Имао је бијелу косу, због чега су га звали Бекан, а његове потомке Бекићи. По неким верзијама предања у селу они су названи Бекићи по жени Шћепановој, која се звала Бека. Петар је имао три сина: Шћепана, Рада и Симона, који су се доселили у Виницку. На позив њихових ближих сродника (Малишића) кренули су се из Лијеве Ријеке и упутили за Пећ. На том путу су се задржали код рођака у Виницкој, пошто због великог снијега и невремена нијесу могли проћи преко Ругове. Стоку су им рођаци примили на зимницу, а они су код сељана радили у најам - Шћепан код Андрије Бећовог, Раде код Сајичића, а Симон код Макетића. Пошто Андрија није имао ђеце, а брат му Данило и други рођаци у Виницкој нијесу дали своје дијете да га усвоји, он је приволио Шћепана да остане код њега и да не иде за Пећ. Како је Шћепан био изузетно добар радник Андрија га је усвојио и оставио му у наследство велико имање. Код Шћепана су дошла и браћа Раде и Симон. Прво су се настанили у Андријиној кући на Црквини, а затим испод Караце на Побрњу, па на Зечице, гдје потомци Шћепанови и данас живе. Ту су замјеном неких парцела земљишта и куповином прибавили већи комплекс плодног земљишта у једном комаду.

Браћа Шћепанова, СИМОН и РАДЕ, нијесу оставили потомство. Симона су убили Турци у Затону, кад је тамо дошао са једним Ђеранићем код побратима. Раде је погинуо на Бијелом потоку код Полице. Тако је овај огранак Зечевића постао од Шћепана.

ШЋЕПАН је са супругом Станом, рођеном Голубовић, имао синове: Вукосава и Вукајла и кћер Станисаву (Цаца) удату Зечевић и Јелисаву удату Делевић.

Од ВУКОСАВА није остало потомство, а умро је 1929. године са око 76 година старости. Са супругом Настом (Нека) рођеном Бабовић имао је сина *Ника*, који је умро од двије године. Усвојио је и одњивио синовца Влада и синовицу Ружу (Лука), дјецу Вукајлову.

ВУКАЈЛО (1865-1925), земљорадник. Прва супруга - Стоја Саичић, домаћица. Син - Владо. Кћери: Јована (Вана), удата Поповић (Будимља), Олга Голубовић, Драгиња (Ружа) Вукићевић. Друга супруга - Станија Зечевић (Макетић) домаћица. Синови: Милош, Милован, Велимир, Раде и Петар. Кћери: Зорка, удата Јочић, Милица (Мика) Зечевић, Јелица Бојчић.

Владо (1895-1960), земљорадник. Супруга - Рада Јојић. Син - Ново. Кћери: Десанка удата Джикнић, Станка Ратковић, Достана Ђеранић, Перса (удавата у Нишу) и Милосава (Мара) Даветић.

Милош (1905-1989), службеник. Супруга - Мика Осмајлић, домаћица. Кћер - Горица. Живе у селу Луге.

Милован (1906-1985), земљорадник. Супруга - Мируша Лалић, домаћица. Син - Милорад. Живи у Виницкој. Кћери: Љубица, удата Вукић, Рабија Девић и Косара (Коса) Вулић.

Велимир-Вељко (1910-1945), земљорадник. Прва супруга - Милева Ђулафић, домаћица. Кћер - Олга. Друга супруга - Милосава Фолић, домаћица. Син - Слобо, (умро као беба). Кћер - Борка (Мара).

Раде (1914), радник. Супруга - Станица Вучељић, домаћица. Живе у Виницкој. Синови: Војислав, Томислав, Вукосав (Бела) и Радослав (Лала). Кћери: Радмила, удата Лаиновић и Добрила Загорац.

Војислав (1944), дипл.правник, официр ЈНА. Супруга - Славка Вукосављевић. Кћери: Весна, Ана, Нина и Јасна. Живе у Титограду.

Томислав (1946), новинар. Супруга - Добрица Јовановић. Кћер - Наташа. Живе у Београду.

Вукосав (Бела) (1949), дипл.инг.агроном. Живи у Београду.

Радослав (Лала) (1953), дипл.економист. Супруга - Зорица Бабић. Кћери: Јелена и Бојана. Живе у Београду.

Петар (1917), службеник. Супруга - Лепосава Ивановић. Синови: Веселин, Светислав и Сретен. Веселин живи у Београду, а остали у Виницкој.

Веселин (1948), службеник. Супруга - Милена Лукић. Синови: Срђан и Иван. Живе у Београду.

Светислав (Цецо) (1951), радник. Супруга - Славица Милошевић, домаћица. Кћери: Милица, Аница и Јелица.

АСАНОВИЋИ

Овај трбушћић братства Зечевића у Виницкој има данас 19 домаћинстава са 55 члана (32 мушка и 43 женска) од којих у Виницкој живе 3 домаћинства са 11 чланова. Потичу од Асана, који је живио на 5. кољену. О даљим прецима они немају поузданих података. Међутим, Вучић Зечевић је написао (10. стр. 24) да је Асан син Стефанов (о даљим прецима до Тадије - Рам Зеца нема података),

као и да је имао још једног брата - Мулету и да је Асан "дигао" (одселио) за Виницку, а Милета за Србију. Напомиње да су они живели у доба Шуја Пајова (братственик из Лијеве Ријеке), што значи да је то било прије 5 генерација. И предање ових братственика говори да се Асан са Мулетом и још једним братом доселио у Виницку. Овај трећи брат је умро од црног пришта. Милета је после краћег задржавања, одселио преко Метохије у Шумадију, у село Трnavу, недалеко од Јагодине (Светозарево). Од њега се намножио већи број породица, које данас живе по Шумадији, о чему је напријед говорено.

АСАН је имао 4 сина: Миљан, Радован, Васо и Радосав. Настанили су се у сокаку на Гомилачи као и на дну села - на Дугодијеви. Код ужих сродника је очувано предање по којем су они ову земљу добили од бега Ђоровића. Међутим, подаци ширег сеоског предања говоре да су они са те земље на груб начин отерали Лаиновиће. Тада је било уобичајено да бегови, уз богате поклоне - мито, земљу дају другим чипчијама, што је, вјероватно било и у овом случају. По овом предању Асан и син Радосав су се послје тога разбољели од тешке болести, што сељани доводе у везу са овим догађајем, тј. да су се огријешили са удовицом и дететом. Њих су сељани издвојили (изоовали) како се болест не би проширила на друге. Издвајање се вршило тако што су смјештени у припремљену јаму, а одвођење у њу се спроводило уз церемонијал као при сахрани (лелекање, тужбалице и сл.). Ту би им сељани доносили до испред јаме храну. Њих је турска војска нашла у овој рупи и посјекла им главе, мислећи да су свештеници. Послије тога су их сахранили на мјесту које се и данас по Асану зове Асков гроб.

Синови Асанови, **РАДОВАН** и **ВАСО**, нијесу оставили мушких потомака. Васо је имао кћер Новку, удату у Малишића и од њених 4 кћери је остало више потомака. Тако се овај огранак намножио од Миљана и Радосава. Њих називају и Некићи, по имену (или надимку) жене неког од њихових предака. Мисли се да је то била жена Асанова. Међутим, у селу је уобичајено да само потомке Миљанове зову Некићи, а Радосавове по његовом сину Стефановићи, па би могло бити да је то жена Миљанова. Како су Васа (брата ове двојице) звали Вас-Нека то би највероватније било да је то жена Асанова.

МИЉАН је имао синове Миличка и Милоњу, који су се окућили на Дугодијски у засеоку Зета.

МИЛИЧКО (+1912), земљорадник. Супруга - Радосава Поповић (Обрадовић), домаћица. Синови: Раде, Никола, Мићо, Драго, Ђоко, Саво и Илија. Кћери: Милица, удата Лалић (Цецуне), Петра, удата прво Филиповић, а затим Пешић и Мика Анђић.

РАДЕ (+1912), земљорадник. Без потомства.

НИКОЛА (1877-1950), земљорадник. Супруга - Василија Марсенић, домаћица. Син - *Миљан* (1915-1945). Без потомства.

МИЉО (+1927), земљорадник. Без порода. Извршио је самоубиство.

ДРАГО (+1921), земљорадник. Супруга Велика Стојановић. Кћер - Деса (рођену као посмрче). Њу је одњеговао стриц Никола. Деса је удавана Радојевић (разведена) и има ћерку Олгу. Живе у Виницкој.

БОКО (1895-1957), земљорадник. Супруга - Љубица Лабан, домаћица. Синови: Милан и Милија. Кћери: Милијана, удата у Нишу, Миланка (Црнга) у Перишића и Милица (Бека) у Сарајеву.

Милан (1928-1984), лекар. Супруга - Деса Голубовић. Син - Небојша. Кћер - Бланша, удата Перуничкић. Живе у Иванграду.

Милија (1935), радник. Живе у Француској. Ожењење и без порода.

САВО (1898-1970), учитељ. Супруга Ванђелија Лешњаревић, домаћица. Син - Милорад. Кћери: Милева, удата Јокић и Рада Канкараш.

Милорад (Мило) (1930), учитељ. Супруга - Надежда Вељић, учитељица. Синови: Горан и Зоран. Кћери: Биљана и Снежана, удата Анђић.

ИЛИЈА (1899-1949), земљорадник. Није се женио. Живио је у Виницкој.

МИЛОЊА (+1930), земљорадник. Супруга - Миросава Јукић. Синови: Дмитар и Милош.

ДМИТАР (+1918). Супруга - Стојна Шћекић, домаћица. Синови: Милорад и Александар.

Милорад (Мило) (1907-1964), учитељ. Супруга - Милица Михаиловић, учитељица. Синови: Душан, Томислав и Милош.

Душан (1929), дипл.економиста. Супруга - Милка Пантовић, дипл. економист. Син - Милија. Кћер - Тијана. Живе у Београду.

Др Томислав (1930), математичар, професор факултета. Супруга - Ана Чинчић, дипл.економиста. Син - Милорад. Кћер - Александра. Живе у Београду.

Милош (1937), дипл.инг. шумарства. Живи у Београду. Са њим је мајка Милица.

Александар (Лексо) (1909-1945), земљорадник. Супруга - Милева Ралевић, домаћица. Синови: Љубомир и Велимир (Пујо). Кћер - Милена (Мара), удата Булић.

Љубомир (1935), службеник. Супруга Ивка (Цица) Вешовић, службеник. Синови: Александар (Саша) и Дејан. Живе у Београду.

Велимир (Пујо) (1938), возач. Супруга - Љубица Грозданић, домаћица. Синови: Драган и Далибор. Живе у Виницкој.

МИЛОШ (+1913), подофицир српске војске. Без потомства.

Други Асанов син **РАДОСАВ** је имао сина Стефана, од кога потиче друга група Асановића која је названа и Стефановићи.

СТЕФАН (1850-1923), земљорадник. Прва супруга - Наста Голубовић, домаћица (умрла). Синови: Вуксан и Трифун. Друга супруга - Сава Вуковић, домаћица. Синови: Михаило и Милош. Кћер - Драга, удата Шошкић.

ВУКСАН (1879-1971), земљорадник. Био је настањен на Крштаници, а 1928. године одселио се у Метохију и населио се у село Лоћане код Дечана. Супруга - Милена Поповић, домаћица. Синови: Миомир, Вуко, Предраг, Стефан и Милан. Кћери: Милка, удата Губеринић, Златана Бојић, Мара Кнежевић и Милица Табаковић.

Миомир (1911-1984), службеник. Живио је у Београду. Супруга - Аница Новаковић, радница (разведени). Син - Радован. Кћери: Миланка, удата Ђокић и Олга Зечевић.

Радован (Муно) (1942), инг. телекомуникација. Супруга - Зорка Тапушковић, службеник. Синови: Миомир и Бојан. Живе у Београду.

Др Вуко (1918), лекар. Супруга - Гарава Гашић. Син - Драган. Кћер - Драгана. Живе у Бару.

Предраг (1921), службеник. Супруга - Перса Саичић, домаћица. Синови: Звонко и Зоран.

Др Звонко (1950), лекар, стоматолог. Супруга - Зорица Остојић, лекар-педијатар. Син - Павле. Живе у Београду.

Зоран (1953), дипл.инг.агроном. Супруга - Славка Јоксимовић, службеница. Синови: Филип и Трифун. Живе у Београду.

Др Стефан (1925), лекар, гинеколог. Супруга - Марица (Далматинка). Живе у Руми. Синови: Вуксан и Милан. Живе у Аустралији.

Милан (1932), дипл.правник. Супруга - Стојанка (из Панчева). Синови: Маринко и Александар. Живе у Панчеву.

ТРИФУН (1884-1943), радник. Живио је у Америци.

МИХАИЛО (1895-1971), земљорадник. Супруга - Лепосава Вукићевић, домаћица (умрла). Синови: Радомир, Велимир и Вук. Друга супруга Марија, без порода.

Радомир (1918-1943). Без порода.

Велимир (Вешо) (1922), службеник. Прва супруга - Милка Раичевић. Син - Миодраг. Друга супруга - Рада Ђулафић. Живе у Београду. Кћери: Гордана, удата Барјактаревић и Анђелка. Имаоје и неколико мушке деце која су одмах умирала.

Миодраг (Мишко) (1930), трговачки радник. Супруга - Мара Радуновић. Живе у Београду.

Вучеша (Вук) (1928), радник. Живи у Београду.

МИЛОШ (1900-1971), земљорадник. Није се женио. Живио је у Виницкој.

МОЈСИЈЕ ЗЕЧЕВИЋ

Из братства Зечевића потиче и **МОЈСИЈЕ** Игуман Манастира Ђурђеви Ступови и истакнута личност Црне Горе у првој половини 19 вијека.

Према предању братства из Лијеве Ријеке Мојсије (рођено име Милош) је рођен 1780. године у Лијевој Ријечи у Грбином Дољу и син је Спасоја Савићева (10. стр.16). Према томе он припада истој генерацији са Галем, Бећом, Тафом и Пантом (родоначелници огранка Зечевића у Виницкој) и по сродству је са њима у VIII степену (другобратучеди) пошто су њихови ђедови Савић и Симон браћа.

О томе да је Мојсије рођен у Лијевој Ријечи пише и Ђукан Јоксимовић, професор. Међутим, већи број историчара и истраживача ове области (П. Ровињски, др М. Лутовац, др М. Дашић, Марко Вујачић и др.) пишу да је он рођен у Виницкој у сиромашној породици Зечевић. Предање братства Зечевић у Виницкој помиње претке све до Васа, родоначелника племена Васојевића, а при том нема никаквих података о Мојсију. Постоји само податак да се Мојсије школовао из Веницке, из куће Максима Пантова То је вјероватно навело поменуте истраживаче на тврдњу да је Мојсије рођен у Виницкој.

По подацима већине објављених истраживања Мојсије је као дечак сиромашних родитеља дошао за слугу у манастир Ђурђеви Ступови. Ту је уз Игумана Нићифора научио читати и писати. Био је врло интилигентан. Шире

образовање стекао је у манастиру Пећка патријаршија и Дечанима. По казивању савременика, особито његовог пратиоца Томе Куча, Мојсије је био стасит, веома снажан, лијепе црне косе, али са изгледом доста суровим. Био је енергичан, радан, одважан и неустрашив (14.стр.4). Он је још од младих година четовао, стижући до Босне и Херцеговине. Са Игуманом Нићифором ишао је у сусрет Карађорђевој војсци и у њој се борио, а кад је војска одступила, повукли су се и они за Србију. Игуман Нићифор је одатле отишао за Аустрију, а Мојсије се послје извесног времена вратио (у Србији се био разболио) у манастир Ђурђеви Ступови. Послје повратка око 1816. године (по неким то је било раније кад је имао 23 године) закалуђерен је у Пећкој патријаршији (по неким у Рашкој, а по неким у Ђурђевим Ступовима). Неколико година послје тога, око 1820. године постао је Игуман манастира Ђурђеви Ступови. Од тада па до своје смрти 1852. године, у том врло бурном раздобљу, Мојсије је један од првих личности читаве ове области и он ће □уложити сву своју способност да се оствари народно јединство у тој врло сложеној етничкој и вјерској средини” (7. стр.328). Умро је 1852. године (по неким 1850.) највероватније од срчаног удара. Путујући за Андријевицу (пошао на неки збор првака) свратио је код рођака у Ви-ницкој у кућу Максима Пантова и ту остао на конак. Отишао је на спавање у дубилог и сјутрадан нађен је мртав. Сахрањен је код манастира Ђурђеви Ступови, где му се и сад налази гроб.

Предање братства из Лијеве Ријеке, развојни пут Мојсија до његовог постављења за Игумана манастира Ђурђеви Ступови, приказује нешто другачије. Предање каже, а то прихвата и Ђукан Јоксимовић, да је Мојсије као дијете од 3 године остао без оца који је погинуо 1783. године у борби са колашнским Турцима. Његова мајка Јела, рођена Божовић, пошто није имала средстава за живот, повела је Мојсија код њених родитеља у Пипере. Успут је дијете, на тражење калуђера Илије, дала у манастир Дугу. Послје се покајала, јер је од родитеља прекорена, па се вратила у манастир и тражила дијете. Калуђер га је донео и давао јој га, али дијете није хтело њој, већ је радије остало уз калуђера. Мојсије је уз калуђера Илију научио да чита и пише, а затим је у Острошком и Цетињском манастиру продужио школовање. Послје тога га је калуђер Илија послао у Русију где је завршио школу и као Игуман се 1809. године вратио на Цетиње, одакле га је владика Петар И послао у Ђурђеви Ступове за Игумана манастира. Послје одступања Карађорђевој војске и угушења И српског устанка, Турци су се крваво обрачунавали са устаничким народом. Пред тим прогоном Мојсије је морао да напусти манастир и преко Лијеве Ријеке и Цетиња отишао је у Русију да се руском цару жали на зулум Ђулбега Ша-банагића. При повратку је био у Цариграду

код турског султана (10. стр. 15-19).

Пошто се не располаже никаквим подацима да се Мојсије школовао у Русији, нити да је тамо ишао другим пословима, то се ова тврдња, може сматрати мање вјероватном. На то нас упућује и податак из предања братства Зечевића у Виницкој који говори да се Мојсије школовао у манастиру Ђурђеви Ступови и то из куће Максима Пантова Зечевића из Виницке.

Преузето из књиге "Виницка" од Јована Зечевића из 1991 године.

Припремио дип.инг Саша Зечевић (15.01.2001.године)